

**ΚΙΝΗΣΗ. ΝΕΩΝ. ΙΔΕΩΝ. ΕΝΕΡΓΩΝ. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΩΝ. ΠΟΛΙΤΩΝ.
(Κ.Ν.Ι.Ε.Α.Π.)**

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ο Πρόλογος του ως άνω Επιλόγου από το Υπόμνημα Διαμαρτυρίας προς Διοικητικό Δικαστήριο του κάτωθι αναφερομένου συμπολίτου μας γράφεται από κάτω ως ακολούθως

Εν Αγίω Κηρύκω Ικαρίας σήμερα 15/4/2009 γράφεται ο επίλογος αυτός του Υπομνήματος Διαμαρτυρίας προς Ανώτερο Διοικητικό Δικαστήριο που συνέταξε ο ενεργός πολίτης με το ψευδώνυμο (Λεοσθένης) όπου η καταγγελία του αποβλέπει όχι να κατακρίνει σε προσωποπαγή επίκριση κάποιους συγκεκριμένους Δημοσίους Λειτουργούς και Δικαστικούς Λειτουργούς,- αλλά στοχεύει να διαμαρτυρηθεί για το υπάρχον σήμερα πολιτικοοικονομικό σύστημα και δικαστικό σύστημα διακυβερνήσεως της Χώρας μας από τις τρεις εξουσίες, Εκτελεστική, Νομοθετική και Δικαστική,- έτσι ώστε ο ανωτέρω πολίτης προτάσσει εκτός από τη διαμαρτυρία του και τις δικές του προτάσεις και λύσεις, βάσει των οποίων οραματίζεται πώς θα έπρεπε να διακυβερνάται σήμερα τόσο η Πατρίδα του, όσο και οποιαδήποτε άλλη Χώρα εις την οποία αυτοί που την κυβερνούν θα ήθελαν να την αποκαλούν ως μία ευνομούμενη Χώρα και Πατρίδα.

Η Προεισαγωγή εις τον ως άνω Επίλογο γράφεται κάτωθι ως εξής

Τοιουτοτρόπως προτού μπω εις τον επίλογο μου θέλω να υπενθυμίσω κάτι ακόμα ότι αυτά που έγραψε η δικαστής κα Μ. εις την υπ' αρ. 150/2008 προδικαστική της απόφαση ότι από τα ήδη προσκομιζόμενα στοιχεία μου δεν ήταν δυνατό να διαμορφωθεί πλήρης δικανική πεποίθηση για το ανωτέρω Θέμα μου,- έτσι εγώ θα μπορούσα να πω ότι δεν θα ήταν άστοχο και καθόλου υποτιμητικό εκ μέρους της τόσο για κείνη όσο και για μένα προσωπικά εάν με καλούσε στο γραφείο της στη Σύρο για να μου έκανε κάποιες διευκρινιστικές ερωτήσεις εις το Θέμα μου που το γνωρίζω πολύ καλύτερα και από το δικηγόρο μου κ. Θ. καθώς και από τον εφοριακό προϊστάμενο κ. Β.

Τοιουτοτρόπως η ως άνω δικαστής με το να επιλέξει τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγ. Κηρύκου τον κ. Β. να της προσκομίσει νέα Έκθεση Επανελέγχου και να προβεί σε νέα εκκαθάριση της κληρονομιάς του προσφεύγοντος. Ο κ. Β. όπως έχω επεξηγήσει προηγουμένως ήταν επόμενο πως θα έπρεπε να ενεργήσει σαν μία κουρδισμένη ανάληκτη φοροεισπρακτική μηχανή (δηλαδή ρομπότ) για να αποδείξει την αλήθεια που λέγω εγώ πως είναι ψέμα και τις ανακρίβειες που λέγει εκείνος πως είναι η αλήθεια. Καθότι δεν φταίει ο ίδιος ο κ. Β. εφόσον άλλοι τον εξαναγκάζουν

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

όπως είπα να φέρεται έτσι εις τον όποιο φορολογούμενο πολίτη,- που πρέπει οπωσδήποτε από αυτόν με θεμιτά και αθέμιτα μέσα να εισπράξει το δημόσιο φόρο.

Ούτω αυτοί οι άλλοι που διατάζουν τον κ. Β. είναι οι κάτωθι προϊστάμενες Αρχές και Εξουσίες που διατάζουν για τους φόρους. Έτσι η ως άνω Αρχή λέγεται Υπουργείο Οικονομικών ή όπως αλλιώς συνηθίζεται να λέγεται σήμερα Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Από αυτό το ανωτέρω Υπουργείο αποδεικνύεται σήμερα πως οι υψηλά ιστάμενοι λένουν εις τους υφισταμένους τους, σε όλες τις Δ.Ο.Υ. στη χώρα μας να παίρνουν τους φόρους από τους πολίτες πάση θυσία τόσο με θεμιτά μέσα όσο και με αθέμιτα ακόμα μέσα.

Αυτό το λέγω καθότι ακόμη ηχούν στα αυτιά μου οι λέξεις κάποιων εφοριακών της Δ.Ο.Υ. Ικαρίας που δεν είναι σωστό τώρα να αποκαλύψω τα ονόματά τους,- καθότι τους είπα το έτος 2003 πως ο δικηγόρος μου κ. Θ. αποδεικνύει με την Προσφυγή μου ότι ο εφοριακός προϊστάμενος κ. Μ. υπέπεσε σε σωρεία παράνομων πράξεων για το δικό μου θέμα. Αυτοί ξέσπασαν σε ειρωνικά γέλια μιλώντας απαξιωτικά για τον ως άνω δικηγόρο μου ότι είναι ένας ηλίθιος δικηγόρος που δεν ξέρει τι του γίνεται, αφού ό,τι κάνουμε εμείς, όπως μου έλεγαν, είναι εντολές που παίρνουμε εκ των άνωθεν.

Αυτά τα παραπάνω λόγια τα μετέφερα στον κ. Θ. ο οποίος θύμωσε που τα άκουσε και μου είπε οργισμένος ότι αυτό θα το κρίνει το Δικαστήριο εάν εκείνος είναι ένας ηλίθιος ή έκαμε καλά τη δουλειά του. Επίσης και τον κ. Β. όταν τον ρώτησα πώς ανέχονται οι προϊστάμενοι του Υπουργείου Οικονομικών τις παρανομίες που έκαμε ο κ. Μ. σε βάρος μου,- τότε μου απάντησε ο κ. Β. ότι στον κ. Μ. δεν μπορούν να κάνουν τίποτα οι προϊστάμενοι του καθότι αυτός κατοχυρώνεται για τον εαυτό του με το άλλοθι ότι ερμήνευσε τους νόμους του Κράτους σύμφωνα με τη δική του αντίληψη.

Συνεπώς εδώ καταλαβαίνουμε γιατί κάποιοι δημόσιοι λειτουργοί και ιδιαίτερα οι εφοριακοί ευρίσκονται στο απυρόβλητο του νόμου για οποιαδήποτε παράνομη πράξη τους κάμουν σε βάρος των νομοταγών πολιτών.

Επειδή δε οι εκάστοτε Υπουργοί οικονομίας διορίζονται από τα εκάστοτε κόμματα που είναι στην Κυβέρνηση και επειδή μετά τη μεταπολίτευση το 1974 δύο κόμματα μας κυβέρνησαν και μας κυβερνούν ακόμα, η Ν.Δ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπου το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει να εισπράξει τους φόρους του Κράτους για να καλυφθούν τα ελλείμματα και οι μαύρες τρύπες της οικονομίας της Χώρας μας. Το ερώτημα όμως παραμένει ποιος φταίει για την ακατάσχετη αυτή φορολογία που καταδυναστεύει τους πολίτες όλων των εισοδημάτων, ιδιαίτερα δε των φτωχών και μεσαίων εισοδημάτων πολίτες; Ποιος φταίει η Ν.Δ. ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου και κ. Σημίτης ή ο νυν Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής; Ποιος φταίει; Για μένα δεν φταίνει ούτε οι εκάστοτε πρωθυπουργοί που ανέλαβαν να μας κυβερνήσουν ούτε φταίνει και τα κόμματα τους που ανέλαβαν να διακυβερνήσουν την Χώρα μας. Τότε ποιος φταίει;

Αυτό που φταίει κατά τη γνώμη μου είναι το υπάρχον παγκοσμίως πολιτικοοικονομικό σύστημα της ελεύθερης οικονομίας, δηλαδή φταίει το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα το οποίο με τις διαστάσεις της παγκοσμιοποίησης που πήρε, βλέπουμε πως το μέλλον της ανθρωπότητας είναι άδηλο,- και ότι επί των ημερών μας παρατηρούμε πως η ανθρωπότητα κάθε χρόνο βαδίζει από το κακό στο χειρότερο με αυτό το υπάρχον σήμερα πολιτικοοικονομικό σύστημα της ελεύθερης οικονομίας ή ελεύθερης αισχροκέρδειας που υπάρχει και την βλέπουμε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εδώ όμως θέλω να κάνω μια επισήμανση. Ότι εγώ τώρα δεν πολιτικολογώ δηλαδή κατά του καπιταλισμού και υπέρ του υπαρκτού σοσιαλισμού ο οποίος υπαρκτός σοσιαλισμός όπως εφαρμόστηκε από το 1917 έως το 1992 για μένα υπήρξε μια νέα μορφή καπιταλισμού που γνωρίσαμε και κατέρρευσε στην κάποτε μεγάλη Σοβιετική Ένωση που διαλύθηκε στα στοιχεία εξ'ων συνετέθη με την υπάρχουσα σήμερα ανεξάρτητη δημοκρατική Ρωσία και με τις σημερινές ανεξάρτητες χώρες που απάρτιζαν κάποτε τη μεγάλη Τσαρική Ρωσική Αυτοκρατορία και τη μεγάλη Σοβιετική Αυτοκρατορία. Έτσι για να μην μπλέξω σε πολιτικολογία εάν είμαι δεξιός ή αριστερός, κεντροδεξιός ή κεντροαριστερός ή αν ανήκω σε κάποιο κόμμα Ν.Δ., ΠΑ.ΣΟ.Κ., ΣΥ.ΡΙΖ.Α, Κ.Κ.Ε, Πράσινους ή και Αναρχικούς κλπ.,- καλύτερα για μένα είναι να πω παρακάτω μια μικρή δική μου παραβολή βάσει της οποίας θα ήθελα να κυβερνηθεί η χώρα μας.

Έτσι κατ'εμένα για να αποδείξω πως θέλω να κυβερνηθεί η πατρίδα μου παίρνω ένα παράδειγμα του συστήματος της τέλει διακυβέρνησης ενός μικρόκοσμου. Ο μικρόκοσμος αυτός είναι οργανισμός ενός υγιούς ανθρώπου. Έτσι λέγω την καρδιά την προσομοιάζω πως είναι η κυβέρνηση του οργανισμού μας, τα κύτταρα τα προσομοιάζω πως είναι ο λαός του οργανισμού μας, το αίμα που κυκλοφορεί από την καρδιά σε όλα τα κύτταρα του οργανισμού και κάνει ανακύκλωση το προσομοιάζω πως είναι το χρήμα του οργανισμού μας και η τροφή που τρώμε για να συντηρήσουμε τον οργανισμό μας την προσομοιάζω όπως την παραγωγή των αγαθών που παράγουν οι άνθρωποι δια μέσου της εργασίας των για να συντηρήσουν τη χώρα τους.

Τοιουτοτρόπως όταν τρώμε αρκετά καλά έως πολύ το σώμα μας διογκώνεται και γίνεται από εύρωστο δυνατό έως εύσαρκο σωματώδη καθότι και τα κύτταρα μας γίνονται με την πολύ και καλή διατροφή μας εύρωστα και δυνατά. Το αντίθετο όταν δεν τρώμε ή τρώμε από λίγο ως καθόλου τότε το σώμα μας συρρικνώνεται και γίνεται αδύνατο ως λιπόσαρκο καθότι και τα κύτταρα μας γίνονται άρρωστα και αδύναμα. Το αίμα μας όμως που κυκλοφορεί και κάνει ανακύκλωση τροφοδοτώντας όλα τα κύτταρα του οργανισμού μας παραμένει το ίδιο είτε έχουμε γίνει ευτραφείς, εύσαρκοι είτε έχουμε γίνει αδύνατοι, λιπόσαρκοι με τη διατροφή μας.

Την παραπάνω λοιπόν παραβολή μου την προσομοιάζω με μια ιδανική κοινωνία που κυβερνάται από μια ιδανική δημοκρατική Κυβέρνηση – Κράτος,- με μία κατευθυνόμενη οικονομία που αρχίζουν όλα από την Κυβέρνηση – Κράτος και καταλήγουν πάλι στην Κυβέρνηση – Κράτος. Δηλαδή με άλλα λόγια το χρήμα αρχίζει να ρέει από το κράτος εις τους πολίτες για να αγοράζουν όλα τα αγαθά τους που παράγουν οι ίδιοι οι πολίτες με την εργασία τους και ξανά θα καταλήξει πάλι το ίδιο χρήμα εις το Κράτος και πάλι ξανά από το ανωτέρω Κράτος το χρήμα θα κυλήσει στους ίδιους πολίτες για να αγοράζουν πάλι οι ίδιοι πολίτες τα ίδια αγαθά που παράγουν στη χώρα τους κ.ο.κ.- Το χρήμα όμως που ανακυκλώνεται από το κράτος στους πολίτες και το αντίστροφο από τους πολίτες στο κράτος θα παραμένει στην ίδια ποσότητα είτε υπάρχει πολύ παραγωγή είτε λίγη παραγωγή όπως ακριβώς παραμένει στην ίδια ποσότητα το αίμα ενός υγιούς ανθρώπου που ανακυκλώνεται από την καρδιά σε όλα τα μέρη του σώματος υγιούς οργανισμού είτε γίνουμε εύσαρκοι, χοντροί είτε γίνουμε λιπόσαρκοι, αδύνατοι.

Όταν δε το αίμα δεν κυκλοφορεί καλά και συσσωρεύεται σε κάποιο σημείο του σώματος μας τότε λέγουμε πως ο οργανισμός μας πάσχει από θρόμβωση και ισχαιμία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με θρόμβωση λοιπόν και ισχαιμία προσομοιάζω ότι πάσχει σήμερα το δικό μας πολιτικοοικονομικό σύστημα καθότι το χρήμα συσσωρεύεται σε κάποιους υπερπλούσιους πολίτες στα χρηματοκιβώτια τους ή στα θησαυροφυλάκια των Τραπεζών. Όταν δε το αίμα του οργανισμού μας προσβληθεί από λευχαιμία και έχει γίνει άχρηστο, τότε το προσομοιάζω με κάποιο Κράτος όπου το χρήμα του προσβλήθηκε με πληθωρισμό και έγινε άχρηστο.

Εδώ όμως την προσομοίωση όπως την έκαμα υπονοώ ότι στο πολιτικοοικονομικό μας σύστημα η δομή της λειτουργίας του πολιτεύματος μας πρέπει να είναι ίδια όπως η δομή της λειτουργίας ενός υγιούς οργανισμού ανθρώπου. Τοιουτοτρόπως παρατηρούμε ότι με το χρήμα που κατέχουμε όλοι μας δεν πρέπει να αποτελεί τον πλούτο της χώρας μας, αλλά το εργαλείο επάνω εις το οποίο μεταφέρεται ο πλούτος της χώρας μας, δηλαδή τα αγαθά που παράγουμε με την πρωτογενή παραγωγή μας μέσω της γεωργίας με την εργασία μας και τη δευτερογενή παραγωγή μας μέσω της βιομηχανίας πάλι με την εργασία μας. Εδώ βέβαια περιλαμβάνεται και η τριτογενής παραγωγή μας με τις οικοδομές που κάνουμε για να στεγαστούμε και τους δρόμους και γεφύρια που κατασκευάζουμε για να επικοινωνούμε μεταξύ μας καλύτερα εμείς οι άνθρωποι.

Με άλλα λόγια νομίζω πως ο άνθρωπος για να εργαστεί οποιαδήποτε δουλειά και να μεγαλουργήσει θέλει μόνο τρία πράγματα. 1^ο θέλει τη διατροφή του, 2^ο θέλει την ένδυση και υπόδησή του και 3^ο τη στέγασή του. Όταν έχει τις ανωτέρω τρεις στοιχειώδεις προϋποθέσεις ο κάθε άνθρωπος τότε μπορεί να δημιουργήσει και τον παράδεισο επί της γης.

Δυστυχώς όμως ο άνθρωπος παγκοσμίως αντί να εκτιμά την εργασία του και να δίνει αξία στα αγαθά που παράγει για να ζήσει καλύτερα, το αντίθετο δίνει αξία μόνο στο χρήμα που είναι το εργαλείο του, ένα εφεύρημα δικό του για τις συναλλαγές του, όπου μέσω αυτού του εργαλείου γίνεται η μεταφορά των αγαθών που παράγει ο άνθρωπος με την εργασία του. Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι αντί να δουλεύουν και να καλλιεργούν τη γη για να ζήσουν ωραία αυτοί και τα παιδιά τους, δουλεύουν για να κερδίζουν μόνο χρήματα από τον πιο τελευταίο φτωχό εργάτη μέχρι τον πιο πλούσιο βιομήχανο.

Δηλαδή με άλλα λόγια λέμε ότι χρήμα θέλει ο εργάτης για να δουλέψει, χρήμα θέλει ο επαγγελματίας, χρήμα θέλει ο επιστήμονας για να δουλέψει όπως ο γιατρός, μηχανικός κλπ., χρήμα θέλει ο γεωργός και ο κτηνοτρόφος για να παράγει τα αγαθά που απολαμβάνουμε όλοι μας και πιο πολύ χρήμα θέλει το Κράτος το ίδιο για να κάμει τις διάφορες δουλειές του. Έτσι λοιπόν όλοι μας δουλεύουμε με τις διάφορες δουλειές μας όχι για να ζήσουμε καλά, αλλά δουλεύουμε για να κερδίζουμε μόνο χρήματα, να τα έχουμε στην άκρη για να τα πάρουμε μαζί μας όταν αποβιώσουμε. Τοιουτοτρόπως ο άνθρωπος αυτό το εργαλείο που επινόησε, το χρήμα αντί να το χρησιμοποιεί για την ευκολία του στις συναλλαγές του, έχει γίνει δούλος του χρήματος που έχει γίνει αυτοσκοπός στη ζωή του, να δουλεύει όχι για να ζήσει ωραία και καλά αλλά δουλεύει μόνο για να κερδίζει χρήματα, να τα βάζει στην άκρη στα σεντούκια ή στις διάφορες Τράπεζες που θα τα πάρει μαζί του.

Έτσι λοιπόν βλέπουμε σήμερα την ματαιοδοξία του ανθρώπου ο οποίος ενώ με την τεχνολογία που έχει αναπτύξει πρέπει να περνά πολύ ωραία και άνετα και να

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

εργάζεται μόνο λίγες ώρες την ημέρα ή την εβδομάδα, δυστυχώς γίνεται το αντίθετο, δουλεύει περισσότερες ώρες, υπάρχει ανεργία και όλες οι κυβερνήσεις παγκοσμίως σου μιλάνε για την κρίση της οικονομίας, δηλαδή για την κρίση που υπάρχει στην έλλειψη χρημάτων τα οποία όμως χρήματα συσσωρεύτηκαν στα χέρια ορισμένων ανθρώπων και δεν κυκλοφορούν για τους υπόλοιπους συνανθρώπους τους που θα έπρεπε να κυκλοφορεί σε όλους τους ανθρώπους το χρήμα, όπως το αποδείξαμε προηγουμένως.

Έχω πολλά ακόμα να γράψω ιδίως με το ποια θα είναι η διεργασία εις το λαό για να βγάξει τους αντιπροσώπους του χωρίς τις λαϊκές συνελεύσεις, τις φατρίες ή τα κόμματα τα οποία κόμματα δεν βγαίνουν από το λαό καθότι ο λαός αντιπροσωπεύει τα κόμματα ως οπαδοί των κομμάτων όπως είναι οι οπαδοί των ποδοσφαιρικών ομάδων που δεν είναι φίλαθλοι στην πραγματικότητα. Με άλλα λόγια μπορώ να πω ότι τα κόμματα είναι εμπορικές εταιρίες χωρίς κεφάλαια. Π.χ. α) για να κάνει κάποιος μια εταιρεία πρέπει να πληρώσει παράβολο, όπως παράβολο πληρώνεις και για το κόμμα, β) για να κάμει κάποιος μια εταιρεία πρέπει να κάνει καταστατικό όπως καταστατικό κάνεις και για το κόμμα και γ) για να κάμεις εταιρεία πρέπει να κάμεις διαφήμιση στον κόσμο των προϊόντων που παράγεις και πουλάς, το ίδιο και στο κόμμα κάνεις διακήρυξη των ιδεών σου εις τον κόσμο. Η διαφορά μιας εταιρείας και ενός κόμματος είναι ότι ενώ η εταιρεία σου διαφημίζει το προϊόν της το οποίο αγοράζεις και απολαμβάνεις, το κόμμα σου διαφημίζει τις ιδέες του που είναι ένας κοπανιστός αέρας και τίποτα άλλο.

Εδώ για να κλείσω τον Επίλογό μου θα πω ακόμα περιληπτικά δύο λόγια για ένα έως δύο λογικά συμπεράσματα που συνάγουμε.

Συμπέρασμα Πρώτον: Για να λειτουργήσει μία ιδανική κοινωνία όπως την περιγράψαμε σύμφωνα με τη λειτουργία ενός οργανισμού ενός υγιούς ανθρώπου, πρέπει απαραίτητως όλες οι Τράπεζες να ευρίσκονται υπό την άμεση εποπτεία και διοίκηση του Κράτους, - ώστε να μην υπάρχει το απόρρητο στις καταθέσεις χρημάτων από τους πολίτες οι οποίες καταθέσεις τους θα φορολογούνται ανάλογα με τα εισοδήματά τους, ακόμα και 95% επί των εισοδημάτων π.χ. κάποιου υπερπλουσίου που κερδίζει εκατομμύρια € το μήνα ή το χρόνο.

Καθότι από αυτόν τον ανωτέρω υπερπλούσιο πολίτη το Κράτος θα παίρνει χρήματα και θα τα μοιράζει σε άλλους πολίτες των μεσαίων και πολύ φτωχών εισοδημάτων οι οποίοι θα εργάζονται για το κοινωνικό σύνολο. Έτσι το Κράτος θα κάνει έργα προς όφελος όλης της κοινωνίας των πολιτών, χωρίς αυτό το ίδιο Κράτος να δανείζεται χρήματα για τα έργα του και τις χορηγήσεις του προς τους πολίτες από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.), από ξένες κεφαλαιαγορές ή από εγχώριες κεφαλαιαγορές με εσωτερικό δανεισμό ή εξωτερικό δανεισμό σε ομόλογα όπου πάντα το Κράτος είναι καταχρεωμένο παρά τους δυσβάσταχτους φόρους που βάζει εις τους δύστυχους φορολογούμενους πολίτες των μεσαίων και φτωχών εισοδημάτων.

Έτσι λοιπόν όλα τα κερδοσκοπικά παιχνίδια των κερδοσκόπων θα καταργηθούν οριστικώς αφού θα πρέπει να καταργηθεί οριστικά τόσο το χρηματιστήριο όσο και τα άλλα κερδοσκοπικά κέντρα όπως Καζίνο, Ποδοσφαιρικές ομάδες, Ιππόδρομος κλπ.,- που μόνο στο σαθρό δικό μας καπιταλιστικό σύστημα υπάρχουν τα ανωτέρω αυτά κέντρα που παίζονται δισεκατομμύρια ευρώ σε βάρος του κοινωνικού συνόλου όπως το βλέπουμε σήμερα επί των ημερών μας, μέχρι που φτάσαμε στην σημερινή παγκόσμια οικονομική κρίση εις τις πιο αναπτυγμένες Χώρες του πλανήτη μας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με άλλα λόγια μπορώ να πω ότι με τα μέσα της τεχνολογίας που διαθέτουμε σήμερα περιττεύει να κυκλοφορεί ακόμα και το ίδιο το χρήμα μεταξύ των ανθρώπων καθότι όλοι μας θα μπορούμε να συναλασσόμαστε μεταξύ μας με πιστωτικές προσωπικές κάρτες που θα έχει υποχρεωτικά ο καθένας για τον εαυτό του. Έτσι το χρήμα θα είναι κλειδωμένο μέσα εις τις Τράπεζες για τις συναλλαγές του δικού μας Κράτους με άλλα Κράτη του εξωτερικού.

Όλα δε αυτά τα λέμε διότι όπως είπαμε προηγουμένως το χρήμα πρέπει να αποτελεί εργαλείο ευκολίας για τον άνθρωπο που θα παίρνει μέσω του χρήματος τα αγαθά που παράγει ο ίδιος ο άνθρωπος δια της εργασίας του.- Σε ότι δε αφορά το κίνητρο μας που νομίζουμε όλοι μας ότι αν μας δώσουν περισσότερα χρήματα θα εργαστούμε καλύτερα στην απόδοση μας.- Εδώ στον άνθρωπο μπορούμε να δώσουμε διαφορετικά κίνητρα για να κάνει αποδοτικότερη τη δουλειά του και χωρίς χρήματα ως εξής:

Επί παραδείγματι θα μπορούσαμε να δώσουμε αμοιβή σε κάποιον που εργάζεται καλύτερα και παράγει περισσότερα από κάποιον άλλον όχι σε χρήμα με αύξηση του μισθού του αλλά σε μείωση των ωρών εργασίας του π.χ. σε 4 ώρες την ημέρα έναντι των 7 ή 8 ωρών που θα εργάζεται ένας άλλος εργάτης μεσαίας ή κακής αποδόσεως, ή ένα έξτρα δώρο εις τον καλό εργάτη π.χ. δωρεάν διακοπές σε τουριστικά κέντρα έτσι για να υπάρχουν κάποια κίνητρα και ευγενής άμιλλα μεταξύ των ανθρώπων ανάλογα με τη συνεισφορά που κάνει ο κάθε εργαζόμενος για το κοινωνικό σύνολο.

Έτσι για να τελειώνουμε εδώ ας πούμε και το δεύτερο συμπέρασμά μας που είναι το κάτωθι.

Συμπέρασμα Δεύτερον: Τοιουτοτρόπως οι τρεις άμεσες εξουσίες που μας κυβερνούν σήμερα Εκτελεστική, Νομοθετική και Δικαστική που πολλές φορές καταδυναστεύουν τον πολίτη όπως το βλέπουμε σήμερα,- εις το μέλλον ο πολίτης πρέπει να παίρνει κι αυτός ενεργό μέρος εις την διακυβέρνηση του και όχι να είναι ένας απλός ψηφοφόρος και χειροκροτητής των διαφόρων πολιτικών. Δηλαδή με άλλα λόγια πρέπει να υπάρξει και μία άμεση Τετάρτη εξουσία που να προέρχεται απ' ευθείας από τους πολίτες ώστε αυτή η εξουσία των πολιτών υπό την ηγεσία του Προέδρου της Δημοκρατίας θα επιβλέπει εάν οι άλλες τρεις Εξουσίες κάνουν καλά τη δουλειά τους προς όφελος των πολιτών. Δηλαδή με άλλα λόγια οι τρεις άλλες Εξουσίες θα υπηρετούν τους πολίτες και δεν θα τους κυβερνούν αυτές όπως θέλουν.

Εδώ όμως πρέπει να βρούμε ένα σύστημα διοίκησης ώστε οι εκπρόσωποι της ανωτέρω τετάρτης άμεσης Εξουσίας πρέπει να προέρχονται από διεργασία μέσα στο λαό και απ' ευθείας από το λαό και όχι όπως γίνεται σήμερα οι εκπρόσωποι του λαού να προέρχονται από Φατρίες και Κόμματα που δεν αντιπροσωπεύουν το λαό στην πραγματικότητα καθότι όπως επεξηγήσαμε προηγουμένως ο λαός αντιπροσωπεύει τα κόμματα.

Τοιουτοτρόπως για να μπορούν οι πολίτες να έχουν κάποια εξουσία πρέπει να οργανωθούν μεταξύ τους σε μικροομάδες π.χ. πέντε ατόμων ή δέκα ατόμων η κάθε ομάδα που θα συνδέονται μεταξύ τους οι ομάδες αυτές όπως οι κρίκοι της αλυσίδας. Η κάθε δε ομάδα θα έχει τον εκπρόσωπό της ο οποίος κάθε εβδομάδα ή καλύτερα κάθε μήνα θα εναλλάσσεται με άλλο μέλος της ομάδας εκ περιτροπής με τη σειρά του καθενός κ.ο.κ. Έτσι για να καταλάβουμε καλύτερα πώς θα είναι η οργάνωση των πολιτών ας πάρουμε π.χ. ένα μικρό Δήμο που έχει ας υποθέσουμε 3.000 ψηφοφόρους. Εδώ λοιπόν αν πάρουμε μια οργανωμένη ομάδα 5 ατόμων και διαιρέσουμε τους 3.000 πολίτες δια 5 θα βγουν 600 οργανωμένες ομάδες με 600 αντιπροσώπους του 1^{ου} βαθμού. Αυτοί οι αντιπρόσωποι θα κάμουν πάλι μεταξύ τους άλλες ομάδες των 5

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ατόμων, έτσι αν διαιρέσουμε πάλι το 600 δια 5 θα βγουν 120 οργανωμένες ομάδες με 120 αντιπροσώπους του 2^{ου} βαθμού κ.ο.κ. Κατ' αυτόν τον τρόπο για να καταλάβουμε καλύτερα βλέπε την κάτωθι διάταξη – παράδειγμα που γίνεται ως εξής.

3.000 : 5 = 600 ομάδες με 600 αντιπροσώπους 1^{ου} βαθμού
600 : 5 = 120 ομάδες με 120 αντιπροσώπους 2^{ου} βαθμού
120 : 5 = 24 ομάδες με 24 αντιπροσώπους 3^{ου} βαθμού
24 : 5 = 5 ομάδες με 5 αντιπροσώπους 4^{ου} βαθμού

Αυτοί όμως οι 5 εκπρόσωποι πολίτες που είναι η κορυφή μιας πυραμίδας των 5 ατόμων και με βάση της πυραμίδας 3.000 άτομα θα είναι απ' ευθείας εκπρόσωποι του λαού όπου μέσω των ομάδων τους θα υπάρχει άμεση επαφή και επικοινωνία της κορυφής των 5 πολιτών με τη βάση της πυραμίδας που είναι 3.000 πολίτες. Εδώ αυτοί οι 5 πολίτες θα έχουν εξουσία υπέρτερη από την εξουσία των τριών άλλων Εξουσιών Εκτελεστική, Νομοθετική, Δικαστική προκειμένου να υπερασπίσουν το συμφέρον και το δίκιο της βάσης των πολιτών συλλογικά αλλά και ατομικά για τον κάθε πολίτη της βάσεως όταν διαπιστωθεί ότι θίγονται τα ατομικά του ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με το Σύνταγμά μας.

Σε αυτό όμως το σημείο νομίζω πως κάπου πρέπει να σταματήσω εφόσον τώρα γράφω ένα απλό Υπόμνημα για το Δικαστήριο και όχι ένα Σύγγραμμά μου με τις ιδέες μου αναλυτικά που αφορούν την Δημοκρατία μας την οποία δυστυχώς στην πραγματικότητα δεν έχουμε σήμερα. Το λέγω αυτό καθότι Δημοκρατία δεν σημαίνει μόνο η ελευθερία του λόγου, σημαίνει και η κοινωνική δικαιοσύνη για όλους του πολίτες οποιασδήποτε χώρας.

Εδώ λοιπόν παρακαλώ όπως οι κύριοι δικαστές με συγχωρέσουν για το μακροσκελές αυτό Υπόμνημά μου – Διαμαρτυρίας μου καθότι αυτά που γράφω δεν αφορούν μόνο το Διοικητικό Πρωτοδικείο Σύρου, αφορούν και κάθε δημόσια Αρχή στην Επικράτεια της Πατρίδας μας καθώς και όλους τους πολίτες της δικής μας Χώρας.

Ο Προσφεύγων

Λεωσθένης ή Λεοσθένης

Το όνομα Λεοσθένης έχει σύνθετο νόημα (το σθένος του λαού) από το λεξικό Μπαμπινιώτη. Το όνομα Λεωσθένης αντιστοιχεί 1) σε Αθηναίο ρήτορα και πολιτικό τον 4^ο π.χ. αι. και 2) σε Αθηναίο στρατηγό κατά τον Λαμιακό πόλεμο 323 – 322 π.Χ. από το λεξικό Τεγόπουλου – Φυτράκη.

Εν Αγίω Κηρύκω Ικαρίας
15/5/2009

**ΚΙΝΗΣΗ. ΝΕΩΝ. ΙΔΕΩΝ. ΕΝΕΡΓΩΝ. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΩΝ. ΠΟΛΙΤΩΝ.
(Κ.Ν.Ι.Ε.Α.Π.)**

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Το τμήμα αυτό περιλαμβάνει ότι ο λαός συντεταγμένος και οργανωμένος γίνεται η υπέρτατη εξουσία ήτοι ο εργοδότης της εξουσίας, ενώ η Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο, Δικαιοσύνη μετατρέπονται σε εργολάβους εξουσίας που υπηρετούν το λαό χωρίς να τον κυβερνούν.

Τοιουτοτρόπως τον Επίλογο Υπομνήματος που έγραψε κάποιος ενεργός συμπολίτης μας για κάποιο Δικαστήριο στη χώρα μας και σε συνδυασμό με την ανικανότητα των πολιτικών αλλά και των ακαδημαϊκών πανεπιστημιακών διδασκάλων όλων των χωρών διεθνώς και ιδιαιτέρως της πατρίδας μας, της Ελλάδας, να δώσουν μία λύση εις την οικονομική κρίση που μαστίζει ακόμα και τα πιο ανεπτυγμένα κράτη της Ευρώπης.

Για το λόγο αυτόν πρέπει να αφυπνιστούν όλοι οι ελεύθεροι ενεργοί αλλά και απελευθερωμένοι (από αναχρονιστικές αντιλήψεις και ταμπού) πολίτες όλων των κρατών και ιδιαίτερα της πατρίδας μας Ελλάδας με μία κίνηση νέων ιδεών ενός νέου μοντέλου πολιτικοοικονομικού συστήματος που δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ διεθνώς και δεν το έχει διανοηθεί κανένας μέχρι τώρα, πως μπορεί εις το μέλλον να υπάρξει ένα τέτοιο μοντέλο διακυβέρνησης των χωρών.

Νομίζω ότι όλοι εμείς οι ελεύθεροι άνθρωποι πρέπει να αισθανόμαστε ένα είδος ντροπής όταν επί των ημερών μας βλέπουμε την πολύ μεγάλη αλματώδη ανάπτυξη των θετικών επιστημών και της τεχνολογίας, να ανακαλύπτουν νέα άστρα και πλανήτες εις το σύμπαν εις τα οποία μπορούν ακόμα και να προσεδαφιστούν άνθρωποι, να κατασκευάζουν ακόμα και τεχνητά κύτταρα και να εφαρμόζουν νέες επαναστατικές μεθόδους χειρουργικών επεμβάσεων εις την ιατρική επιστήμη, να βοηθά δηλαδή ο άνθρωπος το συνάνθρωπό του ως προς το σώμα του,- ενώ στις θεωρητικές πολιτικές επιστήμες να μην μπορεί ακόμα ο άνθρωπος να βρει τον τρόπο πώς να συμπεριφέρεται και πώς να βοηθά τον συνάνθρωπό του.

Κατά αυτόν τον τρόπο νομίζω πως ήρθε επιτέλους η ώρα να ξεσηκωθούν όλοι οι ελεύθεροι ενεργοί πολίτες και να πάρουν μία θέση τόσο εις το διεθνές όσο και στο εθνικό γίνεσθαι για να αποκτήσουν κι αυτοί ένα είδος εξουσίας ως προς τα ατομικά τους ανθρώπινα δικαιώματα που καταδυναστεύονται από τους κυβερνώντες τις χώρες μας διεθνώς.

Έτσι λοιπόν ο λαός μας μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας θα πρέπει να αποτελέσουν την Τετάρτη πραγματική Εξουσία που θα είναι υπέρτερη και δυνατότερη των τριών άλλων εξουσιών Εκτελεστικής, Νομοθετικής και Δικαστικής.- Με άλλα λόγια θέλω να πω πως πρέπει να βγει μία τελείως νέα ριζοσπαστική θεωρία πολιτεύματος διακυβερνήσεως των λαών όπου θα συμμετέχει ο πολίτης στην εξουσία διακυβερνήσεώς του και ο πολίτης μαζί με τον Πρόεδρό του θα είναι ο εργοδότης της εξουσίας ενώ η Κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο και οι Δικαστές θα είναι οι εργολάβοι της εξουσίας.

Δηλαδή με άλλα λόγια θέλουμε να πούμε πως οι εργολάβοι δεν θα κυβερνούν αλλά θα υπηρετούν τον εργοδότη που είναι ο λαός,- κι όταν οι εργολάβοι δεν κάνουν

καλά τη δουλειά τους, τότε ο εργοδότης που θα είναι ο λαός μαζί με τον Πρόεδρο Δημοκρατίας θα έχουν το δικαίωμα να τους απολύουν αμέσως και μετά θα βρίσκουν άλλους εργολάβους.

Αυτό το πολίτευμα μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη αρκεί ο λαός σιγά σιγά και λίγο λίγο να αρχίσει να το πιστεύει. Ο σκελετός δε αυτός ή το σκαρίφημα του νέου πολιτεύματος θα στηρίζεται σε τρεις πυλώνες τους οποίους για λόγους σκοπιμότητας τους αναφέρουμε κάτωθι, όχι με τη σειρά, αλλά ανακατωτά. Έτσι ο **Τρίτος Πυλώνας** είναι το σύστημα πυραμίδας, η αντιπροσώπευση του λαού, όπως προαναφέραμε. Ο **Πρώτος Πυλώνας** θα είναι αυτό που προείπαμε, δηλαδή η ευταξία της κοινωνίας μας που θα είναι όπως η ευταξία της λειτουργίας ενός μικρόκοσμου που αυτός ο μικρόκοσμος είναι ο οργανισμός ενός υγιούς ανθρώπου. Ο **Δεύτερος Πυλώνας** θα είναι να μπει όλο το χρήμα της χώρας μας σε καραντίνα, μέσα στα θησαυροφυλάκια των Τραπεζών που πρέπει να γίνουν όλες κρατικές χωρίς να υπάρχει απόρρητο καταθέσεων των αποταμιευτών.

Δηλαδή με άλλα λόγια να βάλουν όλοι οι πολίτες τα χρήματά τους μέσα σε ένα κορβανά του Κράτους που θα ελέγχεται άμεσα από την Κυβέρνηση – Κράτος πού και πώς διακινείται αυτό το χρήμα. Οι δε πολίτες με την εξέλιξη της τεχνολογίας θα συναλλάσσονται για όλες τις δουλειές μεταξύ τους μόνο με πιστωτικές κάρτες όπως το σύστημα των κινητών τηλεφώνων. Π.χ. ένας πολίτης που έχει το κινητό του σε σύνδεση με την εταιρία VODAFONE επί παραδείγματι για 300 λεπτά ή 600 λεπτά δωρεάν συνομιλίες του, όπως θα το είχε συμφωνήσει με την εταιρία, - έτσι ώστε βλέπουμε πως τόσο η ανωτέρω εταιρία όσο και οι πολίτες συνδρομητές γνωρίζουν αναλυτικά ανά πάσα στιγμή ποιους έχουν καλέσει και από ποιους έχουν καλεστεί αυτοί οι πολίτες εις τα τηλέφωνα τους από άλλους συνδρομητές και πόσον είναι ανά πάσα στιγμή ο υπολειπόμενος δωρεάν χρόνος που έχουν ακόμα εις τα κινητά τους.

Συνεπώς ένα τέτοιο σύστημα συναλλαγών με πιστωτικές κάρτες μεταξύ των πολιτών όπως η λειτουργία των ανωτέρω κινητών θα θέλαμε να υπάρξει για όλους τους πολίτες της χώρας μας. Δηλαδή να μπορούν να βλέπουν τόσο το Κράτος όσο και οι πολίτες με τις κάρτες τους, είτε οι πολίτες εργάζονται ως μισθωτοί είτε εργάζονται ως ελεύθεροι επαγγελματίες, είτε ακόμα εργάζονται ως επιχειρηματίες, βιομήχανοι κλπ. πόσα εισοδήματα έχουν από την εργασία τους, πόσα είναι τα έξοδά τους και πόση είναι η αποταμίευσή τους στις Τράπεζες, - έτσι ώστε να μην μπορεί από κανένα πολίτη να υπάρξει φοροδιαφυγή αφού δε θα έχουν το δικαίωμα να παίρνουν τα χρήματα τους από τις τράπεζες αφού θα συναλλάσσονται μεταξύ τους μόνο με τις ως άνω πιστωτικές κάρτες.

Έτσι το Κράτος δεν θα δανείζεται για τις διάφορες δουλειές του από τις διάφορες κεφαλαιαγορές ή από το Δ.Ν.Τ. αφού πιστεύουμε πως με αυτόν τον τρόπο το Κράτος θα παίρνει όλους τους πολίτες, μισθωτούς, ελεύθερους επαγγελματίες, επιχειρηματίες κλπ. και θα τους ρίχνει όλους σε παραγωγικές εργασίες για το κοινωνικό σύνολο ώστε να παράγουν αγαθά που θα τα απολαμβάνουν πάλι οι ίδιοι οι πολίτες και μόνο από τα πλεονάσματα της παραγωγής θα γίνονται και εξαγωγές για να εισπράττει το Κράτος ξένο συνάλλαγμα, δολάρια ή ευρώ.

Εδώ θέλουμε να επαναλάβουμε πως οι τρεις προαναφερθέντες πυλώνες δεν αποτελούν το Άλφα και το Ωμέγα της θεωρίας μας αλλά αποτελούν τη βάση ή το σκελετό επάνω εις τον οποίο όλοι μας θα κτίσουμε μία νέα θεωρία μίας δημοκρατικής αταξικής οικονομικά κοινωνίας όπου όλοι οι πολίτες δεν θα καταδυναστεύονται από

το κράτος ή από άλλους συμπολίτες τους, καθότι όλοι μας θα ζούμε ελεύθεροι τόσο με την ατομική μας όσο και με τη συλλογική μας αξιοπρέπεια χωρίς να έχουμε το άγχος του εξαναγκασμού μας και της βιοπάλης μας για το αύριο,- δηλαδή με άλλα λόγια να μην έχουμε το άγχος του εξαναγκασμού μας σε απάνθρωπες συνθήκες εργασίας από τους εργοδότες μας και να μη ζούμε υπό το κράτος της βιοπάλης, πώς να βρούμε αύριο κάποιο μεροκάματο για να ζήσουμε αξιοπρεπώς εμείς, οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας.

Με αγάπη σας χαιρετώ όλους σας και θα τα ξαναπούμε σε πρώτη ευκαιρία.

Ο συμπολίτης σας
Λεοσθένης ή Λεωσθένης

Εν Αγίω Κηρύκω Ικαρίας
20/5/2010

Υ.Γ. Με τις εκλογές που έγιναν πρόσφατα για την Τ.Α. στις 7/11/2010 και στις 14/11/2010 μας δίδετε η ευκαιρία να γράψουμε κάτωθι τη διάταξη των ομάδων μεταξύ τους των 10 ατόμων η κάθε ομάδα με το πώς θα βγάλουν οι Έλληνες πολίτες απευθείας τους αντιπροσώπους τους σύμφωνα με το σύστημα της προαναφερθείσας πυραμίδας σε ένα σύνολο 10.000.000 ατόμων εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. Έτσι έχουμε την ακόλουθη διάταξη:

- 1) $10.000.000 : 10 = 1.000.000$ ομάδες με 1.000.000 αντιπροσώπους 1^{ου} βαθμού
- 2) $1.000.000 : 10 = 100.000$ ομάδες με 100.000 αντιπροσώπους 2^{ου} βαθμού
- 3) $100.000 : 10 = 10.000$ ομάδες με 10.000 αντιπροσώπους 3^{ου} βαθμού
- 4) $10.000 : 10 = 1.000$ ομάδες με 1.000 αντιπροσώπους 4^{ου} βαθμού
- 5) $1.000 : 10 = 100$ ομάδες με 100 αντιπροσώπους 5^{ου} βαθμού
- 6) $100 : 10 = 10$ ομάδες με 10 αντιπροσώπους 6^{ου} βαθμού

Η παραπάνω λοιπόν διάταξη και σύνταξη των ομάδων είναι τώρα σε γενικές γραμμές εις τη θεωρία και για να δούμε την απόδοσή τους στην πράξη ως προς την επαφή της κορυφής με τη βάση και το αντίστροφο, της βάσης με τη κορυφή, πρέπει να πειραματιστούμε με μία δοκιμή π.χ. σε 1.000 πολίτες και αν πετύχει το πείραμα τότε πάμε σε 5.000 πολίτες κ.ο.κ.,- έως ότου βγάλουμε τα ρεαλιστικά συμπεράσματά μας όπου θα γράψουμε τις λεπτομέρειες τους στη Θεωρία μας, αυτήν που θα την συντάξουμε στο μέλλον, όποτε γίνει.

Ο συμπολίτης σας
Λεοσθένης

Εν Αγίω Κηρύκω Ικαρίας
20/11/2010

→ ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

**ΚΙΝΗΣΗ. ΝΕΩΝ. ΙΔΕΩΝ. ΕΝΕΡΓΩΝ. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΩΝ. ΠΟΛΙΤΩΝ.
(Κ.Ν.Ι.Ε.Α.Π.)**

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Ανακεφαλαίωση – Επεξηγήσεις όλου του κειμένου μέχρι τη σελίδα 10 του παρόντος πρόχειρου δοκιμίου που συνέταξε ο συμπολίτης μας Λεοσθένης – Λεοσθένης με άρθρα του Συντάγματός μας ώστε να επεξηγηθούν όσο είναι δυνατόν πιο συνοπτικά όλα τα πιθανά ερωτηματικά που μπορεί να προκύψουν εις τους αναγνώστες του κειμένου του ανωτέρω δοκιμίου, σχετικώς εάν οι νόμοι μας είναι συνταγματικοί, ναι ή όχι. Με αυτό λοιπόν τον τρόπο καταθέτουμε κάτωθι τις ακόλουθες επεξηγήσεις μας:

ΠΡΩΤΟΝ: Επειδή κάποιοι αναγνώστες του ανωτέρω κειμένου διατύπωσαν την άποψη ότι αλλοιώνεται κατά κάποιο τρόπο η αξία του δοκιμίου με το να θέσει ο Λεοσθένης, ο συντάκτης αυτού του δοκιμίου, εις την αρχή του κειμένου, και κάποιες έστω και σε γενικές γραμμές δικές του εμπειρίες με τις αρμόδιες Αρχές.

Σε όλους λοιπόν αυτούς τους αναγνώστες με τις ανωτέρω απόψεις τους και τα ερωτήματά τους ο συμπολίτης μας Λεοσθένης τους απαντά κάτωθι ως εξής.

Πρώτα απ' όλα το παρόν δοκίμιο του Λεοσθένη είναι μία πιστή αντιγραφή του ιδίου από ένα άλλο δικό του έγγραφο που είναι το από 15-4-2009 Υπόμνημα Διαμαρτυρίας του προς Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας μας όπου εις το τέλος του epilόγου του βλέπουμε πως ο Λεοσθένης γράφει τα εξής: *«Εδώ λοιπόν παρακαλώ όπως οι κύριοι δικαστές με συγχωρέσουν για το μακροσκελές αυτό Υπόμνημά μου – Διαμαρτυρία μου καθότι αυτά που γράφω δεν αφορούν μόνο το Διοικητικό Πρωτοδικείο Σύρου αλλά αφορούν και κάθε δημόσια αρχή στην επικράτεια της πατρίδας μας καθώς και όλους τους πολίτες της δικής μας χώρας. Ο προσφεύγων Λεοσθένης»*

Επίσης εις την προεισαγωγή που κάνει ο Λεοσθένης εις τον πρόλογό του στην πρώτη σελίδα του δοκιμίου του με τα μαύρα γράμματα,- εκφράζει καθαρά τις απόψεις του όταν λέγει ότι η καταγγελία του αυτή αποβλέπει, όχι να κατακρίνει σε προσωπική επίκριση κάποιους συγκεκριμένους δημόσιους λειτουργούς και δικαστικούς λειτουργούς,- αλλά στοχεύει στο να διαμαρτυρηθεί για το υπάρχον σήμερα πολιτικοοικονομικό σύστημα και δικαστικό σύστημα της χώρας.

Τοιουτοτρόπως ο πολίτης Λεοσθένης προτάσσει εκτός από τη διαμαρτυρία του και τις δικές του προτάσεις και λύσεις κλπ. Αυτά λοιπόν τα επιγραμματικά έγγραψε ο Λεοσθένης στην προεισαγωγή του δοκιμίου του καθότι εσκόπευε να στιγματίσει τη δυσλειτουργία και αταξία του υπάρχοντος σήμερα πολιτικοοικονομικού μας συστήματος, θέτοντας συγχρόνως και ένα μικρό υποτυπώδες παράδειγμα όταν άκουσε από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγίου Κηρύκου τα ακόλουθα:

«Ότι για τις παρανομίες κάποιου εφοριακού λειτουργού π.χ. του κ. Μ. δεν μπορούν να του κάμνουν τίποτα οι προϊστάμενοι του Υπουργείου Οικονομικών καθότι ο ως άνω εφοριακός κατοχυρώνεται για τον εαυτό του με το άλλοθι ότι αυτός ερμήνευσε τους νόμους του κράτους σύμφωνα με τη δική του αντίληψη.»

Συνεπώς εδώ καταλαβαίνουμε γιατί κάποιοι δημόσιοι λειτουργοί και ιδιαίτερα οι εφοριακοί ευρίσκονται στο απυρόβλητο του νόμου για οποιαδήποτε παράνομη πράξη τους που κάνουν σε βάρος των νομοταγών πολιτών.

Με άλλα λόγια ο Λεοσθένης με το να επιλέξει να γράψει την παρούσα θεωρία του αντιγράφοντας πιστά ένα μέρος κάποιου Υπομνήματος Διαμαρτυρίας του προς τις Δικαστικές Αρχές, ήθελε με την πράξη του αυτή να αποδείξει πως είναι και αυτός κατά κάποιο τρόπο θύμα του σημερινού κατεστημένου. Καθότι άλλη απήχηση έχει εάν κάποιος διαμαρτύρεται ότι είναι και αυτός ένα από τα αμέτρητα θύματα της ανωτέρω κακοδιοίκησης της χώρας του και άλλη απήχηση θα έχει εις το κοινό εάν ο ως άνω διαμαρτυρόμενος προβάλλει τη θεωρία του και τις αρχές του, απλώς μόνο από αλτρουισμό και φιλανθρωπία προς τους συμπολίτες του, ενώ αυτός προσωπικά δεν έχει κανένα παράπονο από τη σημερινή κακοδιοίκηση της κυβέρνησης με τον άδικο τρόπο που διακυβερνάται σήμερα η πατρίδα του από τους πολιτικούς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Έτσι λοιπόν ανακεφαλαιώνοντας το ιστορικό μας για τις τρεις προαναφερθείσες αρχές (Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο και Δικαιοσύνη), ο Λεοσθένης προβάλλει μία δικαιότερη και χωρίς διακρίσεις αταξική κοινωνία, όπου έχει απόλυτη επιτυχία το σκεπτικό του, όσοι έτυχε να τον ακούσουν να αναπτύσσει τη θεωρία του σε εβδομήντα έγκριτους συμπολίτες του που ανήκουν σε διαφορετικές κομματικές τοποθετήσεις από την άκρα αριστερά ως την άκρα δεξιά και σε διαφορετικά επίπεδα μορφώσεως, από απόφοιτοι δημοτικού ως καθηγητές πανεπιστημίου.

Βέβαια θα ήταν τελείως ανεδαφικό να ισχυριστούμε πως συνέπεσαν και είχαν συγχρόνως ταυτόσημες απόψεις όπως του Λεοσθένη και οι 70 παραπάνω συμπολίτες του.

Αυτή την ως άνω εκδοχή αν την πάρουμε θα ήταν τελείως ουτοπία αν επιμένουμε να την λέμε σήμερα. Καθότι σε πρωτότυπες και πρωτόγνωρες θεωρίες πολιτικού περιεχομένου ενός πολίτη, δεν μπορεί να την έχουν ταυτόχρονα και πολλοί άλλοι συμπολίτες του. Το λέμε αυτό διότι μία είναι η αντικειμενική άποψη που όλοι μας μπορούμε να σκεφτούμε. Ότι σε πρωτότυπες ιδέες και αρχές, ένας είναι ο εφευρέτης και οι υπόλοιποι είναι οι αποδέκτες των ιδεών του εφευρέτη,- έτσι ώστε όλοι μαζί εφευρέτες και αποδέκτες, να μπορούν να συμπήξουν στο μέλλον μία νέα θεωρία δικαίου που θα είναι όπως θα δούμε παρακάτω η αυτοδιακυβέρνηση των λαών.

Με άλλα λόγια μπορούμε να πούμε πως αυτό που γίνεται στις θετικές επιστήμες και την τεχνολογία όπου ένας είναι εφευρέτης μιας πατέντας και οι άλλοι γίνονται αποδέκτες αυτής της πατέντας, έτσι ώστε όλοι τους μαζί, εφευρέτες και αποδέκτες, μπόρεσαν κι έκαμαν θαύματα στις θετικές επιστήμες και την τεχνολογία όπως το βλέπουμε όλοι μας σήμερα. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και στις θεωρητικές, φιλοσοφικές – πολιτικές επιστήμες ότι μπορεί κάποτε να γίνουν θαύματα και να αυτοδιακυβερνούνται οι λαοί μέσα στα πλαίσια του πραγματικού δικαίου και ασφάλειας ενός νέου πρωτόγνωρου πολιτικοοικονομικού συστήματος,- όπου ο πολίτης δεν θα είναι ένα απλό διοικούμενο άτομο αλλά θα έχει και αυτός εξουσία ώστε να συνδιοικεί και να ελέγχει τους άλλους συμπολίτες του καθώς και ο ίδιος θα διοικείται και θα ελέγχεται από τους άλλους συμπολίτες του.

Με άλλα λόγια η διοίκηση δε θα είναι με τον τρόπο που γίνεται σήμερα από τις κατώτερες βαθμίδες εις τις υψηλότερες όπως βλέπουμε τώρα επί των ημερών μας την Κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο και τη Δικαιοσύνη όπου οι τρεις αυτές εξουσίες βρίσκονται στο απυρόβλητο του νόμου αφού σε καμία άλλη εξουσία δεν απολογούνται και δεν έχουν καθόλου κυρώσεις για τα πεπραγμένα τους σε βάρος του λαού που τους εμπιστεύτηκε για να τον κυβερνήσουν. Εδώ μπορούμε να πούμε ότι η νέα διοίκηση θα έχει το σχήμα του κύκλου ή της σφαίρας όπου ο κάθε πολίτης θα έχει μία οντότητα ώστε όπως προείπαμε να μπορεί να ελέγχει τους άλλους αλλά και να ελέγ-

χεται και αυτός από τους άλλους συμπολίτες του εάν έκαμε για το κοινωνικό σύνολο καλά τη δουλειά του κοκ.

Αυτό λοιπόν το ως άνω σχήμα διοίκησης δεν έχει εφαρμοστεί από ότι γνωρίζουμε σήμερα ποτέ στην ιστορία. Τιοιουτοτρόπως αυτή η πρωτότυπη διοίκηση για να επιτύχει θα πρέπει να εφαρμοστεί όπως προείπαμε το σύστημα της πυραμίδας, όπου οι πολίτες δε θα είναι ένας όχλος-μπουλούκι και απλώς χειροκροτητές για τους ομιλητές μιας λαϊκής συνέλευσης, - αλλά ο κάθε πολίτης είτε ατομικά είτε συλλογικά όλοι μαζί σε μία λαϊκή συνέλευση θα έχουν γνώμη που μπορεί να εφαρμοστεί και ως νόμος του κράτους εάν π.χ. κάποια γνώμη του ενός πολίτη ή των πολλών πολιτών την αποδέχονται από την αντικειμενική άποψη και άλλοι συμπολίτες τους ότι είναι πολύ λογική και δίκαιη.

ΤΡΙΤΟΝ: Τώρα για να δούμε με το σκεπτικό μας αυτό πώς θα μπορούμε να προωθούμε εις το μέλλον τη γνώμη του ενός ή των πολλών πολιτών ώστε να εφαρμόζονται ακόμα αυτές οι γνώμες και ως νόμοι για όλη την επικράτεια με προεδρικά διατάγματα. Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε τίποτα άλλο περισσότερο παρά να πάρουμε π.χ. μία μικρή συγκέντρωση πολιτών επί παραδείγματι 10.000 ατόμων σ' ένα κλειστό γήπεδο του μπάσκετ όπου ο αριθμός αυτός των ως άνω ατόμων ισοδυναμεί με τον πληθυσμό περίπου ενός Δήμου μικρού νησιού του Αιγαίου Πελάγους.

Έτσι όπως προείπαμε στις προηγούμενες σελίδες εάν οι πολίτες οργανωθούν σε ομάδες π.χ. 10 ατόμων η κάθε ομάδα μ' ένα εκπρόσωπό της που θα αλλάζει εκ περιτροπής, όπου οι ανωτέρω ομάδες θα συνδέονται μεταξύ τους αλυσιδωτά θα έχουμε τότε την κάτωθι διάταξη:

Άτομα 10.000 : 10 = 1.000 ομάδες με 1.000 εκπροσώπους 1^{ου} βαθμού

Άτομα 1.000 : 10 = 100 ομάδες με 100 εκπροσώπους 2^{ου} βαθμού

Άτομα 100 : 10 = 10 ομάδες με 10 εκπροσώπους 3^{ου} βαθμού

Αυτοί όμως οι εκπρόσωποι 3^{ου} βαθμού που είναι η κορυφή της πυραμίδας δεν θα κυβερνούν τη βάση των 10.000 ατόμων όπως γίνεται σήμερα με τους Δήμους μας, αλλά θα εκπροσωπούν τη θέληση και τη γνώμη της βάσης των 10.000 ατόμων και θα ελέγχουν την πολιτική και τα πεπραγμένα τόσο των Δήμων όσο ακόμα και της Κυβέρνησης εάν οι νόμοι τους που θεσπίζουν είναι δίκαιοι ως προς το Σύνταγμά μας για τα ατομικά ανθρώπινα δικαιώματα των λαών.

Δηλαδή όπως επεξηγήσαμε στις προηγούμενες σελίδες ο λαός και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας ως θεματοφύλακες του Συντάγματός μας θα είναι ο εργοδότης με την υπέρτερη εξουσία, ενώ οι σημερινές τρεις εξουσίες Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο και Δικαιοσύνη, θα γίνουν υποδεέστερες εξουσίες, δηλαδή οι εργολάβοι της εξουσίας του ενός εργοδότη που θα είναι ο λαός. Με άλλα λόγια όπως ξέρουμε σήμερα ο εργοδότης έχει μεγαλύτερη εξουσία από τον εργολάβο και έχει το δικαίωμα να απολύσει αμέσως τον εργολάβο αν δεν κάνει καλά τη δουλειά του.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Το ερώτημα τώρα που προκύπτει είναι το πώς θα συμφωνήσουν με το παραπάνω παράδειγμα 10.000 άτομα ώστε όλοι τους να έχουν μία ομοφωνία, ποιοι νόμοι της Πολιτείας είναι δίκαιοι και ποιοι είναι άδικοι. Εδώ βλέπουμε πως σε μία ομήγυρη π.χ. 10 ατόμων όταν συζητούν μεταξύ τους πολύ σπάνια θα συμφωνήσουν με ομοφωνία σε όλα τα ζητήματα, πόσο μάλλον όταν η ομήγυρη είναι 10.000 άτομα πώς θα συμφωνήσουν μεταξύ τους;

Συνεπώς για να έρθουμε τώρα στο θέμα μας, πώς θα συμφωνούν σε μία λαϊκή συνέλευση πολλά άτομα ομοφώνως ως προς την εφαρμογή ή όχι των νόμων της Πολιτείας. Πρώτα απ' όλα όλοι μας θα πρέπει να τηρούμε και να προσέχουμε ως κόρη οφθαλμού τα άρθρα του Συντάγματός μας, τα οποία άρθρα δυστυχώς σήμερα κατα-

στρατηγούνται και καταπατούνται από τους πολιτικούς μας και τους ιθύνοντες όλων των κομμάτων της συμπολίτευσης και της αντιπολίτευσης.

Με άλλα λόγια θέλουμε να πούμε πως σε μία ευνομούμενη Πολιτεία για να υπάρξουν δίκαιοι νόμοι πρέπει να είναι πολύ ευδιάκριτο το δίκαιο από το άδικο ώστε εμείς οι πολίτες να ξεχωρίζουμε τη δίκαιη πράξη από την άδικη πράξη όπως ξεχωρίζουμε τη μέρα από τη νύχτα. Έτσι λοιπόν η προσπάθεια μας αυτή θα επιτύχει εφόσον θα τηρούμε πιστά το Σύνταγμά μας που πρέπει ακόμα και να τροποποιηθεί προς το καλύτερο εις το μέλλον. Τσιουτοτρόπως για να καταλάβουμε καλύτερα ας αναφερθούμε κάτωθι σε μερικά παραδείγματα από το Σύνταγμά μας ως προς τα ατομικά ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών.

Επειδή υπάρχουν κατά εκατοντάδες χιλιάδες μεμονωμένες περιπτώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των πολιτών που καταπατούνται από το κράτος, εμείς από τις κωδικοποιημένες περιπτώσεις θα πάρουμε επιλεκτικά 2-3 εύκολα παραδείγματα π.χ. μεταβίβασης ακινήτων κληρονομικών ιδιοκτησιών από άτομο σε άλλα άτομα που υπάγονται στην κατηγορία 1^{ου} βαθμού συγγενείας. Εκεί έχουμε σύμφωνα με το Σύνταγμά μας τα εξής κάτωθι παραδείγματα:

1) Το δικαίωμα για την απόκτηση πρώτης κατοικίας διαμονής που λέγει ότι

Η απόκτηση κατοικίας «από αυτούς που την στερούνται ή στεγάζονται ανεπαρκώς» είναι αντικείμενο ειδικής φροντίδας του κράτους (άρθρο 21, παρ. 4 του Συντάγματος μας).

Όμως παρόλα αυτά επί των ημερών μας βλέπουμε πως ένας φτωχός κληρονόμος για την κατοικία του που βρήκε από τους γονείς του που δεν έχει άλλη να διαμείνει και χωρίς να έχει επιβαρύνει το κράτος και τις τράπεζες με κανένα προσωπικό του δάνειο,- σήμερα διαπιστώνουμε ότι την ως άνω κατοικία ένας φτωχός πολίτης μπορεί να την χάσει και να βρεθεί άστεγος εάν δεν πληρώσει το κληρονομικό του φόρο.

Εδώ δε επιπλέον υπάρχει και μία κοροϊδία της Πολιτείας προς τους πολίτες που λέγει τα εξής: Όσοι πολίτες υποβάλλουν σύμφωνα με το νόμο εμπρόθεσμα μαζί με τις Δηλώσεις τους Φόρου Κληρονομιάς κι ένα αίτημά τους ότι η κατοικία τους εκ κληρονομιάς αποτελεί την πρώτη κατοικία, τότε απαλλάσσονται του φόρου κληρονομιάς για την πρώτη κατοικία. Δηλαδή θέλει να πει πως όσοι πολίτες είναι τυχεροί και γνωρίζουν το νόμο δεν πληρώνουν φόρο για την πρώτη κατοικία τους. Ενώ οι άλλοι πολίτες που δεν τυχαίνει να γνωρίζουν τον παραπάνω νόμο γιατί κανένας δεν τους είπε γι αυτόν το νόμο, ούτε οι εφοριακοί υπάλληλοι, ούτε οι βουλευτές του νομού τους, ούτε οι δικαστές που εκδικάζουν τις υποθέσεις τους στα Διοικητικά Δικαστήρια. Έτσι αυτοί οι πολίτες πρέπει να πληρώσουν τον κληρονομικό φόρο διαφορετικά θα χάσουν τη μοναδική κατοικία τους εάν είναι φτωχοί.

Αυτά λοιπόν τα ως άνω κόλπα (τρυκ) χρησιμοποιεί η Πολιτεία προκειμένου να εκμαιεύσει περισσότερα χρήματα από τους δύστυχους φτωχούς αλλά νομοταγείς πολίτες της πατρίδας μας και δεν συνάδουν αυτές οι πράξεις της Πολιτείας καθόλου με το αναφερθέν πνεύμα του υπ' αριθμ. 21 άρθρου, παρ. 4 του Συντάγματος μας.

Βέβαια την Πολιτεία αυτή που προτείνουμε και πρεσβεύουμε εμείς με τις δικές μας αρχές δεν θα υπάρχουν ούτε φόροι κληρονομιάς, ούτε φόροι εισοδήματος, ούτε φόροι ακίνητης ιδιοκτησίας όπως επεξηγήσαμε στις προηγούμενες σελίδες του παρόντος δοκιμίου και όπως θα επεξηγήσουμε ακόμα περισσότερο παρακάτω.

Υπάρχουν δε πάμπολλα παραδείγματα που μπορούμε να παραθέσουμε και να αποδείξουμε ότι δυστυχώς οι νόμοι εδώ στην Ελλάδα όπως βγαίνουν καθίστανται τελείως αντισυνταγματικοί και απάδουν με το πνεύμα των άρθρων του Συντάγματος μας.

Όμως από την άλλη μεριά πρέπει να επισημάνουμε και το γεγονός ότι η κοινωνία του λαού μας δεν ασχολείται και τόσο με την αντισυνταγματικότητα των νόμων για τα ατομικά τους ανθρώπινα δικαιώματα διότι κατά κύριο λόγο δεν τα γνωρίζει αυτά και κανείς δεν τον έχει ενημερώσει το λαό μας, ιδιαίτερα από τα ΜΜΕ ούτε από τους πολιτικούς μας, ότι οι νόμοι εδώ στην Ελλάδα όπως γίνονται είναι αντισυνταγματικοί και βάνανσοι σε βάρος του ελληνικού λαού.

Ο λαός μας το μόνο που ακούει και βλέπει από τα ΜΜΕ από τους εθνοπατέρες και εργατοπατέρες του είναι μόνο οι εργασιακές του σχέσεις με τον εργοδότη του που είναι είτε το κράτος είτε ένας ιδιώτης. Όμως όλοι μας πρέπει να γνωρίζουμε το ρητό που λέγει ότι «*ουκ επάρτω μόνω ζήσετε άνθρωπος*» για την επισήμανση του γεγονότος ότι ο άνθρωπος έχει και πνευματικές ανάγκες παράλληλα με τις υλικές.

Έτσι τα ΜΜΕ προβάλλουν στο λαό μας μόνο τα έσοδα των εργαζομένων εις τις διάφορες συντεχνίες τους, προκαλώντας έτσι τη διαπάλη των συντεχνιακών τάξεων των εργαζομένων ποιος θα κερδίζει τα περισσότερα χρήματα σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Δηλαδή ο καθένας αγωνίζεται για τον εαυτό του και όλοι μαζί για τίποτα μέχρι που φτάσαμε στα σημερινά επίπεδα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης των καπιταλιστικών συστημάτων και ιδιαίτερα της οικονομικής κρίσης εδώ στην πατρίδα μας, στην Ελλάδα.

Όλα δε αυτά γίνονται σε όλα τα δημοκρατικά καπιταλιστικά κράτη και ιδιαιτέρως εδώ στην Ελλάδα διότι τους νόμους που βγάζουν οι κυβερνώντες δεν εκπορεύονται σύμφωνα με το πνεύμα των άρθρων του Συντάγματός μας (βλέπε κάτωθι το άρθρο 4, παρ. 1 & 5) που λέγει τα εξής:

2) Άρθρο 4, παρ. 1: Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.

Παρ. 5: Όλοι οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν αδιακρίτως στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων τους.

Πράγματι βλέπουμε σήμερα, με την κρίση που έχουμε, πως όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι πολίτες και συνεισφέρουν στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων τους, με τους έμμεσους και άμεσους φόρους που υφιστάμεθα όλοι μας, ιδιαιτέρως δε αυτοί οι μισθωτοί και συνταξιούχοι των μεσαίων και φτωχών οικονομικών τάξεων. Από την άλλη όμως μεριά βλέπουμε πως δεν είμαστε όλοι οι Έλληνες ίσοι ως προς τα ευεργετήματα των όποιων νέων νόμων που θεσπίζονται. Βλέπε το κάτωθι παράδειγμα:

Π.χ. βγήκε ένας νόμος το 2008 που έλεγε πως όσοι Έλληνες πολίτες, πλούσιοι ή φτωχοί, που παίρνουν ακίνητες ιδιοκτησίες από κληρονομίες συγγενών τους α' βαθμού συγγενείας οι οποίοι απεβίωσαν μετά από το έτος 2007 και εντεύθεν, απαλλάσσονται όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, του φόρου κληρονομιάς σε ιδιοκτησίες αξίας από 150.000 € και κάτω και δίνουν μόνο 1% φόρο για όσους η ακίνητη ιδιοκτησία που κληρονομούν από το 2007 και μετά κοστίζει από 150.000 € και πάνω.

Για όσους όμως κληρονόμους των οποίων οι κληροδότες τους 1^{ου} βαθμού συγγενείας απεβίωσαν προ του έτους 2007, τότε οι ανωτέρω κληρονόμοι πληρώνουν τον κανονικό κληρονομικό φόρο, αυτόν που ίσχυε από παλιά.

Γι αυτό διαπιστώνουμε σήμερα σε κάποιον συγκεκριμένο συμπολίτη μας τώρα τον Ιούνιο του 2011 του οποίου ενώ ο πατέρας απεβίωσε το έτος 1-4-1971, πριν 40 χρόνια, βρίσκεται αυτός ο συμπολίτης μας ακόμα στα Διοικητικά Δικαστήρια για το μερίδιο του αξίας 28.897 €.

Για την ως άνω αξία του μεριδίου του, 40 χρόνια μετά το θάνατο του πατέρα του, σήμερα αυτός ο συμπολίτης μας που είναι 80 ετών, άρρωστος και μικροσυνταξιούχος, του ζητάνε να πληρώσει τώρα για τον Κύριο Κληρονομικό Φόρο 1.700.946 δρχ., για τον Επιπρόσθετο Φόρο 1.343.209 δρχ., για την επιβολή προστίμου 800.000

δρχ.. Σύνολο 3.934.155 δρχ. ήτοι 11.545 €, δηλαδή 39% επί της αξίας του μεριδίου του. Η υπόθεσή του βρίσκεται σήμερα εις το Εφετείο Πειραιώς αφού πρωτόδικα πέρσι, το 2010, έχασε τη δίκη στο Διοικητικό Δικαστήριο που βγήκε η απόφαση υπέρ του Δημοσίου.

Με τα δύο αυτά παραδείγματα που παραθέσαμε ξεχωρίζουμε πεντακάθαρα ποιοι νόμοι είναι δίκαιο και ποιοι άδικοι όπως ξεχωρίζει οιοσδήποτε πεντακάθαρα τη μέρα από τη νύχτα. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι λαϊκές επιτροπές που θα δημιουργηθούν με το σύστημα της πυραμίδας όπως το προαναφέραμε στις προηγούμενες σελίδες, θα έχουν το δικαίωμα να ζητούν από την κυβέρνηση (η οποία δεν θα διοικεί πλέον αλλά θα υπηρετεί το λαό) να αλλάξουν π.χ. οι δύο παραπάνω άδικοι νόμοι που προαναφέραμε ασχέτως αν τυγχάνει να βλάπτουν είτε έναν πολίτη μεμονωμένα είτε πολλούς πολίτες μαζικά.

Εννοείται ότι οι συμπολίτες μας που θα μετάσχουν στις λαϊκές επιτροπές για να ερευνούν ποιοι νόμοι είναι δίκαιοι και ποιοι αντισυνταγματικοί ως προς τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών, - πρέπει αυτοί οι συμπολίτες μας να ακολουθούν και να γνωρίζουν απέξω κι ανακατωτά όλα τα άρθρα του Συντάγματός μας για τα ατομικά δικαιώματα του ανθρώπου.

Όσοι δε συμπολίτες μας δεν μπορούν ή δεν θέλουν να καταλάβουν και να διακρίνουν την ολοφάνερη διαφορά της δίκαιης από την άδικη πράξη ως προς την ισότητα των πολιτών ενώπιον των νόμων της Πολιτείας. Τότε αυτοί οι συμπολίτες μας δεν πρέπει να μετέχουν σε καμία από τις επιτροπές για τα δίκια των ανθρώπων στην κοινωνία μας. Καθότι αυτοί οι συμπολίτες μας ανήκουν ακόμα εις το καπιταλιστικό σύστημα όπως εφαρμόζεται σήμερα όπου ο πλούσιος γίνεται πλουσιότερος και ο φτωχός φτωχότερος, εφόσον οι νόμοι του Κράτους δεν ερμηνεύονται από αντικειμενική άποψη σύμφωνα με τα άρθρα του Συντάγματός μας αλλά ερμηνεύονται υποκειμενικά κατά το δοκούν με διακρίσεις και εξαιρέσεις όπως συμφέρει στον καθέναν κατά τη δική του αντίληψη.

Τα λέμε όλα αυτά τα παραπάνω, διότι οι νόμοι που κατασκευάζονται εδώ στην Ελλάδα από τους νομοθέτες, κατόρθωσαν αυτοί το ακατόρθωτο, ώστε οι τύποι των νόμων να τρώνε την πραγματική ουσία των προβλημάτων των πολιτών χάρη των οποίων θεσπίστηκαν οι ανωτέρω νόμοι για να βοηθούν τους πολίτες.

Τοιουτοτρόπως οι νόμοι αυτοί όπως ανωτέρω κατασκευάζονται, καθίστανται μετά και μετεξελίσσονται σε αδυσώπητους σκληρούς και αντισυνταγματικούς νόμους για όλους τους πολίτες και ιδιαίτερα γι αυτούς των φτωχών οικονομικών τάξεων.

Εδώ όμως νομίζουμε ότι επεκταθήκαμε πολύ με την ανάλυση των νόμων και πάμε στην επόμενη σελίδα εις το ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΜΗΜΑ

→ ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Επεξήγηση των πολιτικοοικονομικών αρχών του Λεοσθένη που βασίζονται επάνω σε τρεις πυλώνες.

1^{ον}) Η Πολιτεία σύμφωνα με τις αρχές μας θα λειτουργήσει πάνω σε τρεις πυλώνες. Ο **πρώτος πυλώνας** περιλαμβάνει το σύστημα λειτουργίας του οργανισμού ενός υγιούς ανθρώπου όπως προηγουμένως επεξηγήσαμε.- Ο **δεύτερος πυλώνας** περιλαμβάνει ότι εμείς καταργούμε όλες τις τράπεζες να γίνει μία μόνο Εθνική Τράπεζα όπου δεν θα υπάρχει το απόρρητο της αποταμίευσης των αποταμιευτών και δεν θα κυκλοφορεί ελεύθερα το ευρώ σε συναλλαγές μας μέσα στην ελληνική επικράτεια, αφού οι συναλλαγές αυτές θα γίνονται για όλους τους πολίτες μεταξύ τους μόνο με μονάδες σε ειδικές πιστωτικές κάρτες, που θα λειτουργούν όπως εξηγήσαμε προηγουμένως σαν κινητά τηλέφωνα όπου ο κάθε πολίτης θα ξέρει ανά πάσα ώρα και στιγμή ποια είναι τα έξοδά του, ποια είναι τα έσοδά του και ποιες οι αποταμιεύσεις του στην τράπεζα.

Έτσι από τις αποταμιεύσεις του καθενός θα ρυθμίζει το κράτος αυτόματα τους φόρους ως προς τα κέρδη του κάθε πολίτη, έτσι ώστε από αυτούς τους φόρους που θα παίρνει το κράτος θα μπορούν να εργάζονται όλοι οι πολίτες στη Χώρα μας, είτε ως μισθωτοί εργαζόμενοι του Κράτους είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες.

Με άλλα λόγια όλο το χρήμα των πολιτών που θα αντικατασταθεί σε μονάδες θα συγκεντρώνεται σε ένα θησαυροφυλάκιο της Εθνικής Τράπεζας για να πάει πάλι το χρήμα στους πολίτες, μισθωτούς και ελεύθερους επαγγελματίες, ώστε να αγοράζουν τα αγαθά που παράγουν οι ίδιοι παραπάνω πολίτες, όπου πάλι το χρήμα θα συγκεντρώνεται στον κορβανά του κράτους και πάλι θα ξαναπηγαίνει στους πολίτες κ.ο.κ.

Θα γίνεται δηλαδή ανακύκλωση του χρήματος από την Κυβέρνηση προς το λαό και το αντίστροφο από το λαό προς την Κυβέρνηση όπως ανακυκλώνεται το αίμα από την καρδιά εις τα κύτταρα ενός υγιούς ανθρώπινου οργανισμού και το αντίστροφο. Δηλαδή όπως επεξηγήσαμε προηγουμένως, στον Πρώτο Πυλώνα, την καρδιά την προσομοιάζουμε με την Κυβέρνηση της χώρας μας, το λαό τον προσομοιάζουμε με τα κύτταρα του οργανισμού και την τροφή που τρώμε την προσομοιάζουμε με την παραγωγή που κάνουν οι άνθρωποι στη χώρα τους όπως το επεξηγήσαμε στις προηγούμενες σελίδες.

Εδώ μπορούμε να πούμε πως όλες οι ιδιωτικές επενδύσεις θα γίνονται μόνο για το κοινωνικό όφελος και όχι για το ατομικό κέρδος όπως γίνεται σήμερα, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες θα έχουν δουλειά και κανένας δε θα μένει άνεργος, διότι αυτές οι επενδύσεις θα γίνονται με τον παρεμβατισμό της κυβέρνησης που δε θα κυβερνά αλλά θα υπηρετεί μόνο το λαό, ούτως ώστε όλοι οι πολίτες χωρίς εξαίρεση θα εργάζονται για το κοινωνικό σύνολο όπου από το όφελος του κοινωνικού συνόλου θα έρθει και το ατομικό όφελος του καθενός.

Ο τρίτος πυλώνας: Επάνω σ' αυτόν τον πυλώνα θα λειτουργήσει το πολίτευμα μας ως προς τις πολιτικές αρχές μας που θα είναι η οργάνωση των πολιτών σε επιτροπές σύμφωνα με το σύστημα της πυραμίδας, όπως το εξηγήσαμε εκτενώς στις προηγούμενες σελίδες.

2^{ον}) Για το νέο πολίτευμα που πρεσβεύουμε πρέπει επίσης να γνωρίζουν οι πάντες ότι όλοι η ελληνική γη ανήκει σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Έτσι για τον κάθε Έλληνα πολίτη θα ανήκει μόνο ένα σπίτι με τον αυλόγυρο του εκτάσεως το πο-

λύ 1 στρέμματος που θα είναι τελειώς δικό του και θα το κάνει όπως θέλει και ό,τι θέλει. Την υπόλοιπη όμως μεγάλη ή πολύ μεγάλη ακίνητη ιδιοκτησία που έχουν πολλοί πολίτες σήμερα με πολλά σπίτια, κτίρια, ξενοδοχεία και με πολλά στρέμματα γης θα έχουν από το κράτος μόνο τη διαχείριση αυτής της μεγάλης ακίνητης περιουσίας προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, όπου θα μπορούν να καλλιεργούν τα κτήματά τους και να νοικιάζουν τα σπίτια τους ώστε να εξυπηρετούνται όλοι οι συμπολίτες τους και κανένας πολίτης ή οργανισμός, ακόμα και η εκκλησία, δεν θα έχουν το δικαίωμα από την Πολιτεία να αφήνουν ακαλλιέργητα τα κτήματά τους και ξενοικιαστα τα σπίτια τους.

Τοιουτοτρόπως εάν τις μεγάλες ιδιοκτησίες που τις έχουν κάποιοι πολίτες βαριούνται να τις δουλέψουν τότε το κράτος έχει το δικαίωμα να τις παραχωρεί σ' άλλους πολίτες που θα έχουν την υπευθυνότητα και την όρεξη να δουλέψουν σε μεγάλες ιδιοκτησίες. Το ίδιο θα ισχύει και με τις βιομηχανίες. Τα εργοστάσια θα ανήκουν πρώτα στο Κράτος που θα το αποτελεί ο λαός μας και μετά στους ιδιώτες και κανένας δεν θα έχει το δικαίωμα να τις κλείνει για να τις ανοίξει πάλι σε άλλη χώρα.

Αυτές λοιπόν τις μεγάλες ιδιοκτησίες που αποτελούν τη δική μας ελληνική γη πρωτίστως πρέπει εμείς οι Έλληνες να τις αξιοποιήσουμε με τα δικά μας χέρια και όχι να παίρνουμε ξένους εργάτες που είναι οικονομικοί μετανάστες, νόμιμοι ή λαθραίοι, για να δουλεύουν σε παραγωγικές αγροτικές και οικοδομικές εργασίες ενώ όλοι οι νέοι Έλληνες εργαζόμενοι να θέλουν ως επί το πλείστον να είναι μόνο καρεκλοκένταυροι ή αργόσχολοι μόνο για τις καφετέριες που πίνουν τα φραπέ τους ενώ από την άλλη μεριά σου ζητούν να βρουν δουλειά μόνο για γραφεία ή σε τουριστικά ξενοδοχεία και τίποτα άλλο.

Αυτή λοιπόν την παραπάνω νοοτροπία εμείς οι Νεοέλληνες πρέπει να την καταργήσουμε το γρηγορότερο δυνατόν εάν θέλουμε να προοδεύσουμε σαν κράτος, σαν έθνος και σαν λαός και ασχέτως της όποιας μορφώσεως που έχει ο καθένας μας, από απόφοιτοι δημοτικού ως καθηγητές πανεπιστημίου, όλοι οι νέοι εργαζόμενοι θα πρέπει να εργάζονται κατά περιόδους με τη σειρά του καθενός και σε διάφορες άλλες χειρωνακτικές παραγωγικές εργασίες π.χ. σε κτήματα, σε οικοδομές και σε εργοστάσια όπου η διαμονή τους κοντά στις παραγωγικές εργασίες εκτός του ότι θα πληρώνεται από το κράτος, αυτοί οι ανωτέρω εργαζόμενοι θα αμείβονται με τις μονάδες πολύ καλύτερα από τους καρεκλοκένταυρους, όπως προείπαμε, αφού θα εργάζονται προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

3^{ov}) Έτσι εδώ για να τελειώνουμε μπορούμε να πούμε πως το νέο κράτος, αυτό που ονειρευόμαστε, θα το αποτελούν μόνο οι οργανωμένοι πολίτες, με τον τρόπο που εξηγήσαμε στις προηγούμενες σελίδες και δεν θα έχει το κράτος τη σημερινή του μορφή που το αποτελούν οι τρεις ανώτατες εξουσίες (Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο, Δικαιοσύνη) μαζί με τις άλλες υποδεέστερες εξουσίες που είναι οι Περιφέρειες, οι Νομαρχίες και οι Δήμοι σε όλη την επικράτεια.

Τοιουτοτρόπως στο νέο πολίτευμα που προσβέβουμε αυτή τη φορά την κύρια δύναμη της εξουσίας θα την έχει ο λαός που μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο οποίος θα διορίζεται απευθείας από το λαό και τον Στρατό θα είναι αυτές οι τρεις εξουσίες (λαός, πρόεδρος, στρατός) οι θεματοφύλακες του Συντάγματός μας το οποίο θα τηρείται και θα φυλάγεται ως κόρη οφθαλμού. Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο οι τρεις ως άνω εξουσίες θα αποτελούν το εργοδότη του κράτους, ενώ οι άλλες τρεις εξουσίες (Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο, Δικαιοσύνη) μετατρέπονται σε ανώτατες Υπηρεσίες που θα υπηρετούν το λαό χωρίς να τον κυβερνούν.

Το λέμε αυτό καθότι ο λαός στην οργάνωσή του με το σύστημα της πυραμίδας, όπως προείπαμε, και σε κυκλικό σχήμα όπου ο κάθε πολίτης βάσει του Συντάγ-

ματος θα έχει το δικαίωμα να ελέγχει τους άλλους συμπολίτες του αλλά και θα ελέγχεται κι αυτός με τη σειρά του από τους άλλους συμπολίτες του εάν όλοι τους κάνουν καλά τη δουλειά τους σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους.

Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο νομίζουμε πως ο λαός σιγά σιγά θα αυτοδιοικείται χωρίς να έχει ανάγκη να διοικηθεί από τη σημερινή Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο και Δικαιοσύνη. Βέβαια για να μην είμαστε αιθεροβάμονες τις παραπάνω αρχές και ιδέες δεν πρέπει και δεν μπορούμε να τις εφαρμόσουμε άμεσα από τη μια μέρα στην άλλη, διότι όπως είπαμε και στις προηγούμενες σελίδες αυτές τις ως άνω επαναστατικές ριζοσπαστικές ιδέες, πρέπει κατ' αρχήν να τις εφαρμόζουμε στην πράξη ολίγον κατ' ολίγον σε πειραματικό στάδιο με λίγους ανθρώπους και εφόσον πετύχει το πείραμά μας τότε θα τις εφαρμόσουμε σιγά σιγά και μαζικά σε όλον τον πληθυσμό της Χώρας μας των 10.000.000 ατόμων.

Κατ' αυτόν τον τρόπο έως ότου φτάσουμε στην παραπάνω ιδεατή κοινωνία ο λαός θα συνδιοικεί με τη σημερινή Κυβέρνηση Κοινοβούλιο και Δικαιοσύνη οι οποίοι θα διορίζονται απ' ευθείας από έναν οργανωμένο λαό, με τα πλέον αξιοκρατικά κριτήρια (τις λεπτομέρειες θα τις πούμε αργότερα) έτσι ώστε οι ως άνω διορισμένοι κυβερνήτες, που θα είναι πολιτικοί διορισμένοι από το λαό ή τεχνοκράτες οικονομολόγοι και οι δικαστές, διορισμένοι όλοι τους από το λαό. Όλοι αυτοί θα βγάζουν τα σχέδια τους για το πώς θα υπάρξει μια ευταξία στην κοινωνία μας, που η ευταξία αυτή πρέπει να είναι αρεστή και δίκαιη αντικειμενικά για τους πολίτες σύμφωνα με το Σύνταγμά μας ως προς τη δομή και τη λειτουργία ενός κράτους εις το οποίο θα εφαρμόζεται για τους πολίτες μία διοίκηση με αντικειμενική δικαιοσύνη που θα ξεχωρίζει από την αδικία όπως ξεχωρίζει η μέρα από τη νύχτα.

Με αυτές λοιπόν τις προϋποθέσεις, με αξιοκράτες τους κυβερνώντες τη χώρα μας και με πολυτεχνίτες εργαζόμενους υπαλλήλους όπως τους περιγράψαμε προηγουμένως, όλοι τους θα εργάζονται για το όφελος του κοινωνικού συνόλου όπου σε αυτήν την περίπτωση η πατρίδα μας θα επιτύχει τους κάτωθι άθλους:

A) ΠΡΩΤΟΝ: Θα υπάρχει εργασία για όλους τους υπαλλήλους εργαζόμενους Έλληνες πολίτες για όλον το χρόνο και σε όλη τη χώρα μας με εργασίες ιδιαίτερα χειρονακτικές και παραγωγικές όπου η αμοιβή τους σ' αυτές τις δουλειές θα είναι μεγαλύτερη από τις αμοιβές των άλλων εργαζομένων που θα εργάζονται σε γραφεία δημόσια ή ιδιωτικά.

B) ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Με τους πολυτεχνίτες εργαζόμενους δε θα υπάρχει έλλειψη αλλά επάρκεια εξειδικευμένων εργαζομένων για όλες τις δουλειές χειρονακτικές και γραφείου, έτσι ώστε με την εξέλιξη της τεχνολογίας όλοι οι εργαζόμενοι στο μέλλον ενδέχεται να υποαπασχολούνται μόνο με 4ωρη εργασία όπου όμως θα πληρώνονται ολόκληρο το μεροκάματό τους που θα ισοδυναμεί με 8ωρη εργασία όπως γίνεται σήμερα σύμφωνα με τα ειωθότα.

Γ) ΤΡΙΤΟΝ: Με αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε πως θα σταματήσει στο μέλλον η διαπάλη μεταξύ των διαφόρων συντεχνιακών τάξεων που έχουν κατ' επίφαση ως αντίδικό τους την εκάστοτε κυβέρνηση, - ενώ στην πραγματικότητα εάν το προσέξουμε βλέπουμε πως οι συντεχνιακές τάξεις ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποια τάξη θα αμείβεται περισσότερο σε βάρος των άλλων τάξεων όπως κάνουν σήμερα τον αγώνα τους με επίσχεση εργασίας και απεργίες όλες οι συντεχνιακές τάξεις.

Ένας αγώνας που αποβαίνει τελικά όχι προς όφελος αλλά σε ζημία του κοινωνικού συνόλου. Δηλαδή με άλλα λόγια βλέπουμε πως η καθεμία συντεχνιακή τάξη αγωνίζεται μόνο για τα στενά προσωπικά της συμφέροντα, και όλες μαζί οι συντεχνι-

ακές τάξεις αγωνίζονται για το σημερινό τίποτα. Δηλαδή ο αγώνας τους δεν αποδίδει πουθενά και σε κανένα όφελος για όλο το σύνολο των Ελλήνων πολιτών.

Όλα όμως τα παραπάνω θα καταργηθούν εφόσον στην ιδανική Πολιτεία που πρεσβεύουμε ο πραγματικός εργοδότης της εξουσίας δε θα είναι οι εκάστοτε Κυβερνήσεις των πρωθυπουργών με τα εκάστοτε Κοινοβούλια τους που τις απαρτίζουν. Το λέμε αυτό διότι ο πραγματικός εργοδότης της εξουσίας θα είναι μόνο ο λαός με όλους τους ενεργούς πολίτες, αυτούς που θα θέλουν να συμμετάσχουν στα κοινά με επιτροπές ελέγχου όχι με ιεραρχίες αλλά όπως είπαμε σε κυκλικό σχήμα όπου ο ένας ελέγχων πολίτης θα μπορεί να ελέγξει όλους τους άλλους συμπολίτες του, όπως θα ελέγχεται κι αυτός με τη σειρά του ο ελεγκτής πολίτης από όλους τους άλλους συμπολίτες του, εάν κάνει καλά τη δουλειά του ως προς τους συνταγματικούς μόνο νόμους προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Όλα δε αυτά που προείπαμε θα γίνονται σύμφωνα με το σύστημα της πυραμίδας όπως το εξηγήσαμε στα προηγούμενα φύλλα του παρόντος δοκιμίου.

Το ρητορικό σχήμα «ο λαός στην εξουσία» εμείς πιστεύουμε ότι θα γίνει πραγματικότητα

Συνεπώς κάποτε η φράση του πρώην πρωθυπουργού μας Ανδρέα Παπανδρέου «ο λαός στην εξουσία» που είτε δεν την πίστευε αυτήν τη φράση του είτε δεν μπορούσε να την υλοποιήσει, - αυτή όμως τη φράση εμείς την πιστεύουμε ακράδαντα σύμφωνα με τις αρχές μας (της νέας θεωρίας Λαοσθενισμού) όπως διακηρύττουμε αυτές με τις οποίες αποδεικνύουμε, τουλάχιστον θεωρητικά, ότι αυτές οι αρχές είναι δίκαιες και σωστές, αρκεί να αποδείξουμε ότι μπορούμε να τις εφαρμόσουμε και στην πράξη.

Έτσι αυτή η μικρή ομάδα των 70 ατόμων που αποδέχονται σήμερα στη νήσο Ικαρία τις αρχές μας θεωρητικά (του Λαοσθενισμού), εάν μετεξελιχθεί με τον καιρό σε ένα κίνημα χιλιάδων ατόμων που θα αποδέχονται τις αρχές του εφευρέτη Λαοσθένη, τότε κάποτε επάνω σε αυτές τις παραπάνω πρωτότυπες αρχές, ο εφευρέτης και οι αποδέκτες του όλοι μαζί θα οικοδομήσουν απερίφραστα μία νέα πρωτότυπη θεωρία ενός νέου πρωτόγνωρου πολιτικοοικονομικού συστήματος που δεν έχει ξαναεμφανιστεί, απ' ότι γνωρίζουμε, ποτέ στην ιστορία και σε κανένα έθνος μέχρι σήμερα.

Τοιουτοτρόπως βλέπουμε ότι το ψευδώνυμο του συμπολίτη μας Λεοσθένη ταυτίζεται πολύ με την έννοια του Λαοσθένη που σημαίνει του λαού το σθένος ή του λαού δύναμη ή δύναμη του λαού, όπως μας αρέσει να εκφράζουμε τη νέα θεωρία μας που υπονοεί ότι τη δύναμη της εξουσίας θα την έχει ο ίδιος ο λαός ο οποίος σε πρώτη φάση θα συνδιοικεί με την κυβέρνηση και σε δεύτερη φάση θα αυτοδιοικείται μόνος του και η κυβέρνηση θα τον υπηρετεί.

Ετυμολογικώς η λέξη «Λαοσθενισμός» βγαίνει από τη λέξη «Λαοσθένης» που σημαίνει δύναμη του λαού

Όπως παραπάνω προείπαμε, ετυμολογικώς η ρίζα της λέξεως «Λαοσθενισμός» που έγινε νέα θεωρία βγήκε από τη νέα λέξη «Λαοσθένης» ή «Λαοσθενιστής». Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για την ετυμολογία των λέξεων «Κομμουνισμός» και «Σοσιαλισμός» που είναι παλιές θεωρίες πολιτικοκοινωνικών συστημάτων, η πρώτη βασίζεται στην κοινοκτημοσύνη των αγαθών και στην εξαφάνιση των τάξεων με μία ισχυρή μονοκομματική κυβέρνηση και η δεύτερη αποβλέπει στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και την κατάργηση εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο με μία πολυκομματική κυβέρνηση κλπ.

Τοιουτοτρόπως η ρίζα της λέξεως «Κομμουνισμός» μπορούμε σήμερα να πούμε ότι προέρχεται από τη λατινογενή λέξη «Communis = κοινός» ή την αγγλική λέξη Commun=κοινός». Η δε ρίζα της λέξεως «Σοσιαλισμός» προέρχεται από τη λατινογενή και αγγλογενή λέξη «Social = κοινωνικός», εξ ου και “socialism = σοσιαλισμός».

Έτσι ανακεφαλαιώνοντας μπορούμε να πούμε ότι ο χαρακτηρισμός του «Λεοσθένη» σε «Λαοσθένη» βασίζεται στη νέα θεωρία μας του «Λαοσθενισμού» όπου ο λαός είναι ο εργοδότης της εξουσίας ενώ Κυβέρνηση, Κοινοβούλιο και Δικαιοσύνη είναι εργολάβοι της εξουσίας, δηλαδή ανώτατες υπηρεσίες που υπηρετούν το λαό, οι δε πολίτες που θα αποδέχονται αυτήν τη νέα θεωρία του «Λαοσθενισμού» θα χαρακτηρίζονται και αυτοί στο εξής ως Λαοσθένηδες ή Λαοσθενιστές.

Η κατάρρευση του καπιταλισμού αφορά όλα τα αναπτυγμένα κράτη

Εδώ όμως σταματάμε την αφήγησή μας γιατί επεκταθήκαμε πάρα πολύ στο τέταρτο τμήμα του δοκιμίου μας. Έτσι για τη σημερινή κρίση στην Ελλάδα θα πούμε παρακάτω δύο λόγια.

Εμείς πιστεύουμε πως η οικονομική κρίση στη χώρα μας δεν αφορά μόνο την Ελλάδα αλλά αφορά σήμερα όλα τα αναπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη, καθότι με αυτά που ακούμε και βλέπουμε στα ΜΜΕ όλα τα ευρωπαϊκά κράτη και οι ΗΠΑ είναι καταχρεωμένα με ελλείμματα στους προϋπολογισμούς τους και χρέη μεγαλύτερα αυτών της Ελλάδας, με τη διαφορά ότι οι ΗΠΑ και Βόρεια Ευρώπη είναι ακόμα αναπτυγμένες χώρες κι έχουν ακόμα βιομηχανική παραγωγή ενώ εμείς εδώ στην πατρίδα μας δεν παράγουμε τίποτα παρά μόνο ουρανό και θάλασσα για τον τουρισμό μας και τίποτα άλλο.

Όλα δε αυτά συμβαίνουν διότι καταρρέει το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Εδώ προσομοιάζουμε το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα μ' ένα ετοιμόρροπο υπό κατάρρευση κτίριο ως εξής:

1) Το ετοιμόρροπο υπό κατάρρευση σπίτι ή κτίριο το προσομοιάζουμε με το υπό κατάρρευση πολιτικό σύστημα του καπιταλισμού.

2) Η ωραία κάτοψη και η ωραίος διάκοσμος εσωτερικά του ετοιμόρροπου κτιρίου το προσομοιάζουμε με το ωραίο χρήμα που στολίζει τον καπιταλισμό.

3) Τον κακό ανεπαρκή μηχανικό που εσφαλμένα γνωματεύει ότι το ετοιμόρροπο κτίριο είναι κατοικήσιμο αρκεί να διατηρηθεί εσωτερικά η κάτοψη και ο ωραίος διάκοσμος αυτού τον προσομοιάζουμε με τον κακό πρωθυπουργό σήμερα που γνωματεύει ότι το παρόν καπιταλιστικό σύστημα διακυβερνήσεως είναι το καλύτερο αρκεί να διατηρηθεί η αξία του νομίσματός του στο οποίο στηρίζεται ο καπιταλισμός.

Έτσι λοιπόν εδώ παρατηρούμε.- Ότι όπως ο κακός μηχανικός που γνωματεύει πως μπορεί να κατοικηθεί πάση θυσία ένα ετοιμόρροπο κτίριο που έχει εσωτερικά ωραία κάτοψη και ωραίο διάκοσμο, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του πως όταν καταρρεύσει τι ετοιμόρροπο κτίριο θα καταρρεύσει τόσο η κάτοψή του όσο και ο ωραίος διάκοσμος αυτού και θα σκοτωθούν οι άνθρωποι που θα μένουν ή θα εργάζονται μέσα σ' αυτό το κτίριο.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον κακό πρωθυπουργό που γνωματεύει να κρατηθεί πάση θυσία ο ετοιμόρροπος καπιταλισμός που έχει ως ωραίο διάκοσμό του το ωραίο χρήμα του, δηλαδή να μη χάσει την αξία του το ευρώ χωρίς να λαμβάνει υπόψη του ο κακός πρωθυπουργός ότι εφόσον καταρρεύσει το υπάρχον σήμερα καπιταλιστικό σύστημα τότε θα καταρρεύσει συγχρόνως και το ισχυρό νόμισμά του που είναι το ευρώ.

Προτάσεις και λύσεις για τη σημερινή οικονομική μας κρίση στην Ελλάδα

Συνεπώς για να φύγουμε κάπως από τη σημερινή κρίση εδώ στην Ελλάδα, πρέπει να εφαρμόσουμε άμεσα τώρα κάποιες αρχές του Λαοσθενισμού όπως προηγουμένως τις εξειδικεύσαμε.

1^{ov} Δηλαδή, πρώτα απ' όλα, πρέπει να κηρύξουμε χρεοστάσιο για τους εταιήρους μας ότι από σήμερα αναστέλλουμε να πληρώνουμε τα χρέη μας εφόσον δεν έχουμε να πληρώσουμε και επιφυλασσόμαστε στο μέλλον όταν ανακάμψουμε οικονομικά να δρομολογήσουμε σιγά σιγά την αποπληρωμή των οφειλών μας.

2^{ov} Για να σταματήσουμε τη φοροδιαφυγή θα σταματήσουμε άμεσα στην αγορά την κυκλοφορία του ευρώ, του δολαρίου και των ξένων νομισμάτων, και οι συναλλαγές μας μεταξύ των ατόμων θα γίνονται στο εξής μόνο με πλαστικό χρήμα, που θα είναι χρηματικές θεωρητικές μονάδες, ισότιμες με το ευρώ. Δηλαδή ένας που π.χ. κέρδιζε 1.000 € μηνιαίως με το νέο σύστημα θα κερδίζει 1.000 μονάδες το μήνα κ.ο.κ. Έτσι τα ευρώ και τα δολάρια απλώς θα φυλάσσονται στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών μόνο για τις συναλλαγές του κράτους μας με τα άλλα κράτη. Όμως θα δίνονται και στους πολίτες ένα ποσό ξένου συναλλάγματος εφόσον αυτοί πρόκειται να ταξιδέψουν στο εξωτερικό τόσο για εργασίες τους ακόμα και για τουρισμό.

3^{ov} Επίσης για να σταματήσουμε τη φοροδιαφυγή μια για πάντα θα καταργηθεί το απόρρητο στις τράπεζες των καταθέσεων των αποταμιευτών, έτσι ώστε να βγουν στην επιφάνεια για όλους μας οι αποταμιεύσεις μας, δηλαδή ποια είναι τα έσοδά μας και ποια τα έξοδά μας. Όπως προείπαμε τα έξοδα και τα έσοδα του καθενός θα γράφονται σε ειδικές πιστωτικές κάρτες οι οποίες σύμφωνα με την τεχνολογία θα χρησιμοποιούνται όπως χειριζόμαστε σήμερα τα κινητά μας τηλέφωνα με σύνδεση, όπου θα γνωρίζουμε ανά πάσα ώρα και στιγμή ποιους έχουμε καλέσει, ποιοι μας έχουν καλέσει και πόσος είναι για εμάς ο δωρεάν υπολειπόμενος χρόνος από τις εταιρίες VODAFONE ή την COSMOTE. Έτσι λοιπόν θα λειτουργούν και οι πιστωτικές μας κάρτες για να γνωρίζουμε όλοι ποια είναι τα έσοδά μας, τα έξοδά μας και ποιο είναι από το περίσσειμα μας οι καταθέσεις μας στις τράπεζες.

Με αυτά λοιπόν τα μέσα θα μπορούσε σήμερα το κράτος να έκανε μία δίκαιη φορολογία για τον κάθε πολίτη ξεχωριστά ανάλογα με τα έσοδά του, καθότι οι φορολογήσεις όπως γίνονται σήμερα στους πολίτες με τους έμμεσους φόρους δηλαδή με τα αγαθά που αγοράζουμε σε τροφές, ρουχισμό, βενζίνη κίνησης, μετακινήσεις με συγκοινωνίες καθώς και με τους άμεσους φόρους όπως είναι η φορολογία εισοδήματος, κληρονομιάς, μεταβίβασης κινητής και ακίνητης ιδιοκτησίας καθώς και οι φορολογήσεις που υφιστάμεθα από τους Δήμους μας.

Όλα αυτά τα παραπάνω θα καταργηθούν καθότι με το νέο σύστημα διακυβέρνησης στη χώρα μας οι φορολογήσεις των πολιτών θα μεταφερθούν τώρα από τις Εφορίες στις κρατικές Τράπεζες με μονάδες όπως προείπαμε, χωρίς προς το παρόν να έχουμε το δικαίωμα να παίρνουμε το ευρώ για να το κάνουμε ό,τι θέλουμε ως αποταμιευτές αυτού του νομίσματος. Το ευρώ και κάθε ξένο νόμισμα, όπως προείπαμε, δικαιούμαστε να το παίρνουμε όλοι μας, ένα ποσό αυτού, μόνο όταν ταξιδεύουμε στο εξωτερικό ως τουρίστες ή για κάποια εργασία μας.

4^{ov} Όλοι δε οι βιομήχανοι που έβγαλαν τις βιομηχανίες τους στο εξωτερικό για φτηνά εργατικά χέρια και όσοι είναι μεγαλοκαταθέτες στις ελβετικές Τράπεζες με 700 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως έχουμε ακούσει πως έβγαλαν οι Έλληνες πολίτες

από τις ελληνικές Τράπεζες προς τις Τράπεζες του εξωτερικού. Οι ως άνω λοιπόν Έλληνες, πλούσιοι καταθέτες και επιχειρηματίες, είναι υποχρεωμένοι να φέρουν τη μισή τους περιουσία πίσω στην Ελλάδα εάν θέλουν να έχουν τα προνόμια τους ως Έλληνες πολίτες εδώ στην πατρίδα μας, διαφορετικά θα χάσουν όλα τα προνόμια τους.

Το λέμε αυτό γιατί αυτά τα χρήματα των Ελλήνων καταθετών στο εξωτερικό θα τα χρειαστεί οπωσδήποτε το Ελληνικό Κράτος για επενδύσεις,- όπου θα χτιστούν άμεσα όλες οι βιομηχανίες που σταμάτησαν ή έφυγαν από τη χώρα μας, έτσι ώστε όλοι οι Έλληνες στο εξής να μπορούν να βρουν δουλειά, μηδενός εξαιρουμένου, ώστε να παράγουν για το κοινωνικό σύνολο πρωτογενή και δευτερογενή αγαθά όπως είναι τα γεωργικά και τα βιομηχανικά προϊόντα που να επαρκούν στην κατανάλωση, τόσο για τη χώρα μας όσο και για να τα εξάγουμε στο εξωτερικό.

Τα προϊόντα μας που θα παράγονται στην Ελλάδα θα είναι ανταγωνιστικά

Τα προϊόντα μας λοιπόν που θα παράγονται στη χώρα μας θα είναι φτηνά και ανταγωνιστικά εφόσον οι Έλληνες εργαζόμενοι θα πληρώνονται μόνο σε θεωρητικές μονάδες και όχι σε ευρώ όπως επεξηγήσαμε εκτενέστατα προηγουμένως. Έτσι κατ' αυτόν τον τρόπο όλοι οι Έλληνες εργαζόμενοι θα γίνουν ανταγωνιστικότεροι και φτηνότεροι έναντι των Ευρωπαίων, ακόμα και των Ασιατών συναδέλφων τους αφού θα πληρώνονται εδώ οι εργαζόμενοι με ένα νόμισμα (θεωρητικές μονάδες) που δεν βγαίνει στο εξωτερικό αλλά βγαίνει μόνο εδώ στην πατρίδα μας.

Τοιουτοτρόπως η αξία του νέου σε μονάδες θεωρητικού νομίσματός μας θα αναπροσαρμόζεται ανάλογα με το εύρος της παραγωγής μας σε γεωργικά και βιομηχανικά αγαθά και προϊόντα που θα παράγονται, θα καταναλώνονται και θα εξάγονται εδώ από την Ελλάδα.

Αυτές λοιπόν τις τέσσερις (4) παραπάνω ενέργειες πρέπει να κάμει το Κράτος μας για να βγούμε άμεσα από το χάος της οικονομικής κρίσης χωρίς να είναι ανάγκη να εφαρμοστούν τώρα προς το παρόν και οι 3 πυλώνες των αρχών μας επάνω στις οποίες θα οικοδομήσουμε τη νέα θεωρία μας (του Λαοσθενισμού) όπως εκτενώς το επεξηγήσαμε στο παρόν δοκίμιό μας.

Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο πιστεύουμε πως θα οικοδομήσουμε σιγά σιγά, αρκεί να το πιστέψουν οι πολίτες, το νέο πρωτότυπο πολιτικοοικονομικό σύστημα του Λαοσθενισμού όπου ο λαός πλέον δεν θα διοικείται, αλλά ως εργοδότης θα συνδιοικεί τουλάχιστον στο εσωτερικό της Χώρας μας με την Κυβέρνηση, όπου εμείς οι Νεοέλληνες θα δημιουργήσουμε αντάξια της αρχαίας Ελλάδας μια νέα Ελλάδα, έτσι ώστε εδώ στην πατρίδα μας είτε οι φιλόσοφοι να άρχουσι είτε οι ηγήτορες αυτής της χώρας μας να φιλοσοφούσι ώστε κάποτε να γίνει πράξη αυτό το ρητό του Πλάτωνα και όχι ουτοπία.

Με αυτές λοιπόν, όσο μπορούσαμε, τις περιληπτικές ανακεφαλαιώσεις και επεξηγήσεις, όπου παραλείψαμε πολλές λεπτομέρειες στην αφήγησή μας, χαιρετάμε όλους τους συναγωνιστές μας.

Με αγάπη οι σύντροφοί σας

Ο Λεοσθένης – Λαοσθένης και όλοι οι Λαοσθενιστές
Άγιος Κήρυκος, Ικαρία
Ιούνιος 2011